

CRESS HALL

na draugiju reikalam.
laujant geros viešos
skiem pasilinksmiui.
kiam ir kitiem didė
rinkimam, samdyk
ngress Halpė.
ideles salės yra ma
i mitingam ir kiti
mam. Apie pasas
ygias galit daznotap
thechan'o po nr 23
ty, arba pas:
F. M. Smith,
St. Tel. Main 171.

ZIUREKI!

partraukėm daug
os mados moterišk
ų, ir visokių pava
idalių. Prekė labia
sik persitiktint.
SACOWITZ,
idway (tarpe A ir B
vų) S. Boston, Mas.

per 60 dienu

as dar nemusipirkt
Burtininkų" arba "C
nyg" tai pasiskubint
liem paruosim už 50
vėkiaus dvgubai. P
"Money Order" ant
leminas ir Micevičius,
W. 2nd St., Room 10,
Boston, Mass.

LET

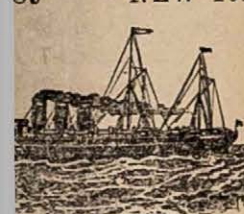
ARDAVIMAS!

pavasarinų ir
198 c. augstyn.
kių naujausio
; prekės nuo
kome savo san
e moteriškam
rdavimas tės
dam d perkan
s; su koku
100 stampų
vos vardo:

S BOSTON, Mas.

: HOTELIS

NEW YOR

Sus. Roda duodu vieš
gu norėtų koks apaviz
godone
WINCAS RAZUKAS.

CO.,

turkiškus Cigarus
on, Mass.

MUOSE.

E TIKTAI \$5.00.
szina arba vargonėliai, s
is gali gražyti be jokio m
rszus, valčius, polkas, k
daines ir tt. Labai nauding
diubų, draugysčių, vese
ų ir kitokių pasilinksmi
lų kas delf užbovyjimo s
apadaryta ant atskirų ad
kartu su vargonėliais du
us už dyka, bet jų galim
q kiek kas nori po 25 c
norintems prisijusme v
ilgio, 14 pločio ir 9 au
rumpo laiko paleidome u
sia pasiskubinti pirkti.
Concert Roller Organ, k
30 svorį, 19 colių ligo,
odame 5 volčius už dyka
paleidome ant trumpo laiko

IA MASZINA

6.75.

skolizkomis, vokizkomis,
andinaizkomis, American
geriausia ir parsiduoda p
5.75. Kas nori pasinaudo
pgaršiniom nebebus žia
tenori sūti vių pinigų is
jans išsijusime tavara, K
u. Tavora galime prisūsti
us kas tikrai nori ir pigiau
katalogo kiekvienam ka
pas mas gali pirkti tavos

CO., DEPT. 11

K CITY, U. S. A

"KELEIVIS"
Lithuanian Weekly
represents over 50,000 Lithuanians in New England States. Best advertising medium. Executes all kinds of Job and Book Printing in foreign languages. All Communications should be addressed
A. Žvingilas,
Post Office Box 3222,
Boston, Mass.

"KELEIVIS"
Lithuanian Weekly
represents over 50,000 Lithuanians in New England States. Best advertising medium. Executes all kinds of Job and Book Printing in foreign languages. All Communications should be addressed
A. Žvingilas,
Post Office Box 3222,
Boston, Mass.

No. 20. Boston, Mass., 17 Geguzio (May) 1906 m. Metas II

Zinios
Iš Revoliucijos i Dūma.

Nauja gadyne, vorto Rosijoje. Lūk, galim jaustis mes, sulaukę tokių svarbių laikų, kada po mūsų akių matome tokias permainas, kokių seniai laukė mokiti ir pilni energijos Rosijos pavaldiniai ir apie kuriais prasti ir vargingi žmonės ne nesapnavo du, tris metai atgal. Dabar mes galim mokytis politikos ne terpsienyje universiteto, bet ant lauko praktikos. Šioliška mėnesių prabėgo, nuo laiko kaip darbininkai smarkiau nekaip pirma pradėjo įsikišti, tiesų savo, nebijodami eiti prie caro palociaus, vedami popo Gapono, to nelaimingos atminties vadovo, kurio darbas šventas, nežinurint ant jo vėlesnių paklydimų, bus ant amžių pagodotas. Nuo praliejimo kraujo 22 dieną sausio pereitų metų jau nenustoję liejasis iki neprivertė carą prie žmoniškumo. Garbė kariauninkam, ant kurių kaip dabar žolynai mirga, garbė rusam, žydam, latviams, kaukazečiams, lenkam ir pasisvečius lietuviams ir kitiems, kurie nesigailejo savo kraujo ir gyvasčių, mirė tūkstančiai Odesoje, Kronštade, Maskvoje, Peterburge, Varšavoje ir kituose miestuose, liejo kraują upeliais už laisvę, už gerovę žmonių, o patys sau gavo prastą grabą, nužudyti per caro bernus, sėlpe mus ponų — turčių ir tamsių išgamų, mūsų brolių, kurie beprotiškai skędami savo brolius, daugybę įstūmė į turmus, kur turėjo rasti sau mirtį. Dar ir šiandien yra tūkstančiai mūsų brolių, kurie tūno tamsybėje ir neuori matyti to kraujo, kuris laisvę mumi visiem perka.

Per pereitą šešioliką mėnesių šio kova tarpe suprantančių darbininkų ir caro šalininkų, žuvo daugybė vargšų, bet žuvo ir daugelis aukso, turto caro bernų. Galo revoliucijos dar nematyti, tik apsilpnijimą visos šalies. Netruksta išgamų, kurie už rublį gatavi savo motiną papiauti, ir tas yra netik Rosijoje, bet ir čionai Amerikoje tūkstančiai caro šalininkų ir tarpe lietuvių. Vienas eina už carą, kad jo brolis turi darbą šunlupio Peterburge, kitas vėl delto, kad jo brolis kumgu ir turi gerą gyvenimą ir daugelis visokių priežasčių patrankia juos myleti jų vergiją. Antgalo caras nubiednėjo niekas denor jam pinigų skolinti, pakol apglobstys tuos užsėjus savo žmones, nes tik tie ir gali skolas išmokėti, daugiau niekas. Delto labiausia caras suaukia Dūmą; dabar kova persimai no nuo kruvinos karės ant žodžio ir reikalavimo.

Koznas sau jieš.

Dūmos susirinkime yra dvi klasos žmonių ir caras, pirmausia, daugybė atstovų nuo darbininkų žmonių, kurie vadinasi žemaisiais būtais, antri paeina nuo didžturčių ir tie vadinasi augstaisiais būtais, trečias caras, kurio rankose galybė. Dabar koznas gali suprast, kokia eis čionai kova. Caras ir turčiai neturi nieko reikalauti, tik to, kad žmonės nustotų bombas metę, o darbininkai turi reikalauti visų tiesų dėl savo gyvenimo.

Dūmą atidare.

10 Geguzio, esant gražiausiam orui Peterburge, caras atvažiavo garlaiviu iš Peterburgo į Peterburgą atidaryti Dūmą. Čionai jį pasitiko daugiau gužikuotų, nekaip kitokių žmonių. Viskas gražiai nusidavė, išėjus maza atsitikimą netoli Žieminio Palociaus, kada oficerias besigrūdamas per žmones, užlipo darbininkui ant kojos, kuris tėsė per žandą oficeriui. Oficerias kirtu darbininką su kardu, antgalo oficerias tapo suareštuotas.

Ką caras kalbėjo.

Žmonių atstovai susirinko į Šv. Jurgio salę, kame buvo patalystas caro tronas ir tyčiai tėjimo į tą Rosijos žmogutį, kuris iki šiam laikui dar gyvas liko, kada tūkstančiai žmonių jau krito nuo jo durno pareidymo ir mėginę nuo dar ilgiau palaikyti Rosiją tamsybėje ir išnaudoti jos žmones. Caras dabar nulipo nuo to suolo ir atėjęs pradėjo skaityti iš popieros taip: Augščiausias, Visogalis, kuris davė man prizidurėjimą Tėvynės, pakrutino mane suaukt pagelbą tiesų daryme išrinktus žmonių atstovus. Dėl gerovės ateityje Rosijos, sveikinu jus kaip geriausius žmones — atstovus išrinktus per mano mielus žmones. Sunkus darbas laukia jus, aš tikin, jog meilė dėl Tėvynės ir pasisvertimas dėl jos duos jums tikrą energiją ir įkyvumą. Aš dalaikysiu nesulausęs žodžio apie institucijas, kurias jau pažadėjau su tikra lūkesčia, kad jus pasisvėsite dėl jūsų šalies, ypatingai reikalauose kaimiečių, kurie taip arti mano širdies, teipgi dėl žmonių mokslo ir ekonomiško stovio, atmenant jog augstumas ir turtingumas mūsų šalies reikalauja netik laisvės, bet ir tykumo, paremtu ant teisybės.

Aš noriu nuo širdies matyti mano žmones linksmus ir perduoti rėdymą šalies mano įpėdiniui gerai suorganizuotą ir apsviestą.

Tegul Dievas palaimina darbą, kuris stovi prieš mane kartu su koncilium šalies ir teipgi dėl žmonių mokslo ir ekonomiško stovio, atmenant jog augstumas ir turtingumas mūsų šalies reikalauja netik laisvės, bet ir tykumo, paremtu ant teisybės.

Aš noriu nuo širdies matyti mano žmones linksmus ir perduoti rėdymą šalies mano įpėdiniui gerai suorganizuotą ir apsviestą.

Tegul Dievas palaimina darbą, kuris stovi prieš mane kartu su koncilium šalies ir teipgi dėl žmonių mokslo ir ekonomiško stovio, atmenant jog augstumas ir turtingumas mūsų šalies reikalauja netik laisvės, bet ir tykumo, paremtu ant teisybės.

Viespats lai, pavėlgia, ant

darbų, ant kurių jus pašaukia ir kurie verti atsakymo, ant jų per jus. Imperatorių ir žmones.

Dievas tegul jums padeda.

Caro kalba nuo trono tęsėsi 3 minutes, po kurios visi tie, kurie jį atlydėjo rėkė, aš tik vieni prastųjų žmonių atstovai tylėjo, nes nebuvavo ko džiaugtis, carai jau ne kartą pasakė malonius žodžius ir padarė nevieną gerą darbą kaip jiem noras užėdavo, bet visą žmonių kaip edė nuo amžių teip ir eda. Delto žmonių atstovai nesukavo ir nelinkėjo ilgo amžiaus carui. Pirma dieną tapo beveik nieko daugiau neveikta. Atstovai sugrįžo į savo būta ir norėjo sutaisyti rezoliuciją prieš caro kalbą. Kad jisai nieko neįsiminė apie paliausavimą kalejinuose uždarytų prasikaltėlių, bet kad nesugadyti tos dienos pakajaus, paliko ant toliau.

Atstovų atsakymas ant caro kalbos.

Suteikė Jumi malonę išreikšti Jūsų Majestoto kalbą žmonių atstovus ir išreikšti dalaikymą nepakrutinančiai palaikyti prėdę tiesų darymo kartu su monarchija. Parlamentas laikosi pirmų žodžių monarko ir žmones ir tolesnio traukimosi tiesų vedimo su tiesiu konstancijonališku pamatu. Stuba atstovų iš savo šono rūpinis sutaisyti principą visuomeniško perstatymo ir perduos jų Majestotui bilą persfatanciją daugumėn žmonių dėl davimo visiem žmonėm lygaus balsavimo.

Kvietimas

Jūsų Majestoto prie darbo dėl Tėvynės atrado smarkų pritarimą krutinėse atstovų visokių žmonių ir tautų, kurie vienijasi į krūvą atnaujinti Rosiją ir įvesti pakajų ant drūtų piliorų ūkieskos liuosybės. Parlamentas laikosi, jog reikalinga parodyti priežastis, po kuriom atnaujinimas reikalų yra negalimas. Kraštas yra datyręs, jog skaudžiausias žaidos tautos yra, tas atskyrimas žmonių nuo caro per jo biauirus urėdnuikus. Vienbalsiai nutarta, jog tik tada galima pakajų įvesti, kada žmonės turės savo atstovus tiesų daryme.

Nėra Pakajaus be laisvės.

Jūsų Majestotas būvute malonųs, duodami manifestą 30 spalio, patvirtindami jų norą budavoti naują Rosiją ant naujų pamatų. Visi Rosijos žmonės priėmė jų apreiškimą su pakėlimu džiaugsmingo verkimo. Bet pirmi žingsniai laisvės tapo atpemdty per savvalius oficialus, kurie sumynę manifestą, užkretė žemę su žmonių kūnais, šaudydami ir į turmus kisdami. Randai žaidų

nuo kelių mėnesių, padarytų

per administraciją, ilindo gisijos žmonėmis ir sulaikomas pakajus, pakol žmonės galutinai nebus užgandinti, jų Majestoto vardas yra dangtis tos visos neramybės, pakol ministeriai neatėmė už jų darbus prieš žmonių atstovus.

Kada ministeriai bus žmonių atstovai, tada tikrai žmonės priims į širdį pakajingą jausimą.

Atsaukti stovį apgulimo.

Pirma visko reikia panaikinti tiesą protekcijs ir apgulimas žmonių po kuriom tai tiesom darosi didelės žmonės skriaudos. Teipgi tiesos turi būti įvestos, kad administracijos būtų atsakyme prieš žmonių atstovus. Toliau turi būti įvestos tiesos tikro žmonių balsavimo, kuris padarytų, kad žmonių ir monarkijos atstovai būtų vieni, kurie turi tiesų tiesų daryme. Visokis peritvaras tarpe žmonių ir caro turi būti atimtas, visoki peržiūrėjimai turi būti linosi žmonių ir monarkos atstovam.

Kad Caras žinotų.

Parlamentas laikos tos ydės, jog turi už reikalą pranešti jūsų Majestotui vardan visų žmonių, jog visa tauta veiks kiek galėdama darbą atnaujinimo gyvasties su gamdo ir energija dėl išaugstinimo Tėvynės. Jeigu tik tarpe caro ir žmonių nesiras imperatoriškas koncilijus, kuris susidės iš didžiųjų išrinkų per didžiūnus ir neaprubė žinoti tiesom. Parlamentas darbe turi būti nuveikta — įvestos tiesos nepaliečiamybė ypotos, nelaužymas laisvės tiesų, liuosybė žodžio ir kalbos. Be šių tiesų, kurios buvo perduotos spalio 30, visuomeniški reikalai nesuvaldomi. Delto parlamentas prigatavoja bilą, kuri suteiktų liuosybę lygybės visame, neskiriant ir tikėjimo.

Žemės dėl vargšų.

Palikant tiesas tiesda rystėm ūkieskių tiesų, Parlamentas reikalauja panaikinti mirėčia bausmės.

Suteikimas žemių randavų ir didelių dvarų yra reikalaujamas nuo žmonių ir parlamentas jiem pritaria.

Parlamentas teipgi mato reikalą paliausuoti žmones nuo tituliško prispaudimo.

Liuosybė darbininkiskom organizacijom turi būti suteikta.

Visuomeniškas mokslas neatbutinai turi būti visiem suteiktas.

Parlamentas mato teipgi, jog tautiška laisvė turi būti visiem suteikta, tautos Rosijos gali vienytis dvasioje, bet jų reikalai yra skirtus, delto ir laisvė visiem reikalinga.

Dovanojimas pirmavisko.

Jūsų Majestotas! Pradžia

mūsų darbų tiesų daryme su

kelia mūs kartu su visais Rosijos žmonėmis ir sulaikomas nuo tykaus darbo tiesų daryme. Pirmas žodis Parlamente buvo „Dovanojimas“ kurį antrino su šauksmu ir simpatija. Delto laukiam pilnos laisvės visai Rosijos žmonijai arba politikiskiem prasikaltėliam iš priežasties nesusipratimo tarpe caro ir žmonių ir užtai papuolusiem į turmus.

Galybė užpakalyje reikalavimų.

Nors Dūmą caras suaukė, bet negal tikėtis, jog jis numalsys žmones tik gražiais žodžiais iškaitytais Dievo vardu nes galybė vargšų stovi visada pasirengus paleisti smugį savo skriaudėjam. Darbininkai šventė pirmą dieną Rusiško Geguzio, kuri pripuolė 14 dieną, pagal mūsų kalendorių. Peterburge uždare visas dirbtuves ir 200 tūkstančių darbininkų turėjo demonstraciją. Šimtai velų kų plevėsavo su įrašu „Liosybė visiem ir darbas dėl jų, kurie neturi ką veikti“.

Nuzudymas admirolo Kurzmich.

Jėnerolas Kurzmich, norėdamas kryžiaus nuo caro, pamė drąsą ir nuėjo į darbininkų būrį atkalbinti juos nuo šventimo, o kad eitų prie darbo. Jam bekalbant, vienas darbininkas iš pulko dirė admirolą su peiliu į šoną ir ant vietos nužudė, truškęs susidės iš didžiųjų išrinkų per didžiūnus ir neaprubė žinoti tiesom. Parlamentas darbe turi būti nuveikta — įvestos tiesos nepaliečiamybė ypotos, nelaužymas laisvės tiesų, liuosybė žodžio ir kalbos. Be šių tiesų, kurios buvo perduotos spalio 30, visuomeniški reikalai nesuvaldomi. Delto parlamentas prigatavoja bilą, kuri suteiktų liuosybę lygybės visame, neskiriant ir tikėjimo.

Konstantinova nušlavė.

Lenkijos darbininkai nors neina pagal Rusišką kalendorių, bet Geguzio pirmą šventę, kad harmonizuoti šventę su Rosijos darbininkais. Policijos kapitonas, Konstantinov, kuris pereitą metą tiek žmonių iškotavojo, jog jį kėznas vaikelis pažino miestė kaip biaužiausią bruto žvėrį. Geguzio šventę jis stovėjo gatavas ryti aukas ant Marsalkovskos gatvės, stovėjo su 2 žemskiais ir 4 kareiviais. Į tą tarpą atėjo jaunas žmogus ir metė bombą po Konstantinovo kojų, bomba truko ir kapitoną su draskė ant mažų smotelių, sunkiai sužeidė žemskį ir 6 kitas ypatus. Metėjas bombos šovė ir norėjo pabėgti, bet kareiviai jį persuovė ir dar 2 nekalčius žmones užmušė. Kareiviai pribuvo ir prasidėjo badymas nekalčių žmonių ir ant vietos tapo užmušta 4 ir 19 sužeidė.

Tokios žinios privers carą prie davimo žmonėms laisvės,

nes jokių kitokių būdu carą

nepriprašytum.

Iš Amerikos.

Uzdaryti kare.

New York, 14 Geguzio. Čion atrado du darbininku tuščiam kare uždarytus ir išbuvusius 4 paras nevalgę. Tiedu žmonės bejieskodami darbo Bostone, pailsę, nuėjo į tuščią karą atsigtulti, — kada pabudo, jau dury buvo užrakytos, ir karas ėjo į New Yorką. Uzdarytiejie jau negalėjo pašnekėti, tik beledami su kojom atkreipė atydą sargo, kuris juos paleido.

Sėklų Reumatizmo atrado.

New York. Iš čionai žinios pasklydo, būk Daktaras L. F. Frissel atrado sėklas reumatizmo, per ilgus laikus praktikuodamas Presbiterijonų ligonbūtyje. Pirmiausia jis išmėgino tas sėklas ant kralikų, į kurių kraują įleidus sėklos gimdo tokius pat ženklus, kaip žmogaus kūne: sutynimą, sąnarių karstį ir skausmą. Jeigu istiesų rado sėklas, tai bus galima ir gyduoles nuo jų surasti, kurios nemazai ir kėntėjimų pasaulėje panaikins.

Septynis užmuše.

Shenandoah, Pa. 15 Geguzio. Philadelphijos ir Reading mainose Miesto Colliery vienam darbininkui benesant dinamitą, pilnas jo gurbelis nupuolė nuo pečių ir ekspliodavo, užmušdamas ir iš būdo išdraskydamas artymus darbininkus. Iš viso užmuše septynis ir kelis sužeidė. Užmušti visi atėjūnai. Mainose mazai iškados padaryta.

Mokslainė Socjalizmo.

New York, kaip žinios praneša, bus atidaryta mokslainė draugijinio mokslo. Ponia Rand paliko turmus; mirdama paskyrė savo turtus dėl įtaisymo mokslo, nes, kame jauni žmonės galėtų lavintis surėdymo žmonių, laikyti prakalbas ir atitraukti atydą žmonių iš užmarės. Mokslainė ketinama pradėti nuo pirmos spalio šių metų.

Žinios iš pasaulės.

PETERBURGAS, 15 Geguzio. Pirmą dieną, būk popo Gapono kūnas galutinai atrastas Finlandijoje, aplinkėje Ozerki, vienam vasariniam gyvenime ant augsto kabančys ant geležinio kukio, pavertas po smakru. Menama, jog Gaponas buvo kitur užmuštas, tik čionai parvežtas ir pakabintas. Taigi, mato, darbininkai atrado jį išdaviku ir užtai nukankino.

LONDONAS, Ang. Per paskutinius rinkimus urėd

ninkų Anglijos, darbininkai

nesidrovėjo išreikšti savo nuomonį, daryti demonstracijų ir parodyti savo vargus ir tokiu būdu išrinko daugelį gerų žmonių į Parlamentą, kame ir jų tiesos dabar prižiuramos. Bila paduota, kad mainose žmonės dirbtų tik aštuones valandas ir gautų tą pačią mokesčių kaip dabar gauna. Teipgi rūpinamasi, kad vaikai bėdinių tėvų gautų valgi tam tikrose sutaisytose institucijose ir daug kitų pagerinimų, kurių pirma nebuvo kam išklaudyti, dabar išrinkus daug darbininkų atstovų, tie reikalai yra paremti ir, žinoma, anksčiau ar vėliau išeis ant gero.

Vietnės Zinios.

Oras gražus ir maloniausias dienos pavasario. Pereitą nedėlę buvo prakalbos moterų draugystės, prie vietinių kalbetojų buvo pp. Kaunas ir Šunskis iš Broekton'o Mass. Ant prakalbų rodos didžiausias klausymas ėjo ar čionai augė vaikai bus lietuviai ar ne? Ano kalbetojų nuomonės klausymas tas yra motinų rankose, jeigu motinos ir tėvai parolys vaikams savo gražią paveidą, tai vaikai pamylės tėvus ir bus lietuviais, bet jeigu tik tamsybėje, taigų vaikai gėdysis ir nešis nuo jų kaip tik paaugs.

Pereitą nedėlį Lavinimosi kuopa po vardu T. M. D. turėjo gerą lekciją ant kooperacijos nuo p. Barlow iš Lawrence, Mass., bet kodėl visi draugai nebuvo susirinkę, tai jau žinoma! Vienas perdaug uždriba, kitas viską žino, o dar yra tokių, kurie tiki į laukinių gyvenimą. Susirinkimas bus Subatos vakare.

S. Baltuškonis iš Cambridgporto, kuriam M. Mizaras kaukuolį sumušė kelios savaitės atgal, dabar Dievui dušią atidavė. Mizaras turbūt eis pėdom J. Sidlaucko, o gal užteks ant amžiaus į kalėjimą. Peštynė kilo prie stiklo alaus.

Daugelis, kaip prisiklausai dar sau karbuves rengia, nes kur sustosi ir pasiklausys lietuvių kalbos, tai tik vartojami baisūs žodžiai ir tragediškos mislįs, tai su mergom, tai iš girtumo.

Niekas teip negražu kaip tos veseilios su keliolika karietų, bet kaip išlpa jaunikis, tai nors beverktum rankės pūslėtos nuo sunkaus darbo, net turi apmislėti, kodėl tas žmogutis teip save kankina; išrodo kaip karalius su klumbokais.

SANVAITINIS LAIKRAŠTIS

"KELEIVIS"

Išleista kas ketvirtą

Boston, Mass.

Rašydami į Redakciją, adresuokite

A. Žvingilas,

P. O. B. 3232, Boston, Mass.

Norėdami atsilankyti ateiškite ant

52 B. Street,

South Boston, Mass.

The Lithuanian Weekly

"KELEIVIS"

Published every Thursday by

A. Žvingilas,

52 B. St. So. Boston, Mass.

Rates of Advertising:

One inch once \$.50

One inch one month \$1.00

One inch one year \$10.00

All communications should be addressed to:

A. ŽVINGILAS,

P. O. B. 3232, Boston, Mass.

"ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER
FEBRUARY 23, 1905, AT THE POST
OFFICE AT BOSTON, MASS., UNDER
THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3,
1879."

— Vaikė, aš apmislinau apie mano privatišką turtą. Aš turia gyventi labai prastoje stuboje, kurioje gyvena labai prasti žmonės. Stuba ta beveik niekam netinkama, tik sudeginti. Mintu tokiu maistu, kokį gaunu pigiausia nupirkti. Mėsą perku už pusę tikros vertės, dėlto tankiai, žinai, jog negaliu praryti. Duona adularavota, tai yra geri miltai išimti, o prie smulkiai sumaltų ašakų, pridėtų visočių laukinių sėklų, — tokia duona mėsą gaunam pirkti. Drabužiai mano yra, kaip matai, geri. Tai gi tokios mano privatiškas turtas. Pašalinksinimo teipgi neturiu.

— Tėvai, ar tu nematai, jog aplinkinėje tavo žmonės turi viską, ko tik jiems reikia ir viskas padaryta iš gerų daiktų pirmos klasės.

— Aš tą matau, vaikė, bet aš nesuprantu, kodėl jie turi, o aš neturiu. Matai, vaikė, jau tas viskas yra su-taisyta nuo pirmiau mano gyvenimo.

— Tėvai, tu teip matydama neturi tikėti, jog tik teip ir gali būti; kaip tu vartosi savo protą, pamatysi, jog gali būti ir kitaip.

Jeigu kiti turi, o tu neturi, tai reikia žiūrėti, kodėl tu neturi? Ar tavo protas netoks geras, kaip anų, ar tavo kūnas kitaip sudėtas?

— Vaikė, aš tiek suprantu, kaip ir nekuris iš tų turčių, bet ką aš padarysiu, jog aš užgims neradau nieko, o kiti rado turtus paliktus nuo tėvų ir dėlto jiems geriau einasi.

— Tai gi matai, tėvai, kaip tu gimiai ir tavo draugai, arba visi tie, kurie gimė tuose metuose, kuriuose tu gimiai, būtų beveik vienokiam padėjime, jeigu nebūtų radę jie turtų. Ar tu, tėvai, suprantai dabar, kas tave nuo tų žmonių skiria?

— Teip, vaikė, aš suprantu, jog mane skiria nuo jų tik tai turtai, nes aš turiu rankas ir kojas, ir smegenis

nemenkesnius už jų, tik ne-turėdamas pinigų, aš negalėjau tiek matyti yvairių daigtų ir pasimokyti teip, kaip jie pasimokino ir išsitobulino savo protą. Dabar aš nemažai skiriuosi nuo jų: jie puičiai pasirėdę, turi gražius namus, nesirūpina apie darbo gavimą teip kaip aš; jie gali išreikšti savo nuomonę su kalba, su raštu ir su dainom, o man kaip prisieina pasakyti teisybę ir išreikšti man daromos skriaudos, mano širdis pavirsta į akmenį, negaliu kalbėti ir teip buvau palai-kytas už durką, nieko nesu-prantanti, nors mano širdis nespėja mušti iš gailėsčio.

— Tėvai, netik tu vienas teip, yra tūkstančiai žmonių darbininkų, kurie lygiai su-tavim kenčia, bet laikas ateina, kad visi darbininkai su-pras šitą surėdymą ir patai-sys. Kad būtų visiems gerai, viskas ką jie turi padaryti, neduoti vienam žmogui ap-gyventi pūstyne žemę ir ne-duoti pasisavinti kitus tur-tus, o tada visi užgimę lygiai ras.

— Vaikė, aš norėjau žino-ti, kaip tie turčiai pralobsta miestuose, kur nėra pūsty-nės?

— Tėvai, pūstynė yra vi-sur, jeigu tu nuraiziotum į Pekiną, miestą Chinijos, tu pamatytum, jog tų yra pūstynė nors tų gyvena apie 5 milijonai žmonių, vienok tu nerastum ten fabrikų ir to-kių yvairių išdirbimų kaip New Yorko arba Londone, taigi pakol tenai nėra tokių fabrikų, tai nors žmonių yra ir daugybės, vienok visgi yra pūstynė, nes kas tik prakli-naus tenai nieko nėra. New Yorkas ir Londonas yra tik dar pūstynė sulyginus kaip tų bus už 50 metų nuo dabar, kada visi namai, kurie dabar apskurę, apgyventi vien žmo-nėm darbininkais, pakils į puikius mūrus su geriausiom prietaisom, kad nebus pavojau-saus nuo bėgančių karų, ka-da takai nešios žmones po miestą. Žodžiu sakant, dar negalima nė pradėti apsa-kyti koki tie miestai bus už 50 metų. Jeigu nepakils maiš-tai ir ir karės arba kitokis iš-naikinimas žmonių, jeigu ne-reikės taisyti griuvusių, vie-toje tik panaujinti.

— Tai tu, vaikė, sakai, jog New Yorkas yra dar pūstynė.

— Teip, tėvai, aš sakau, jog pūstynė yra dar visur ir visur galima turtus apgrobti nuo kitų, nes dar žmonės tik vadinas civilizuoti, bet ištie-sia yra pasalūnai, laukiniai kanibalai.

— Gana, vaikė, jeigu ši teip, tai dar yra viltis.

Korespondencijos.

Worcester, Mass.

Alyvų kliubas. nepaprastas daigtas, mielas, tik ar istiesų laikysis savo mierį? Rašo Worcesterio V a i k i u k a s.

Malonus oras pavasario, medžiai papuošti žaliais lapeliais iš tarpo kurių tik juokiasi tūkstančiai kvepiančių žiedų. Oh! mielas gamtininke, kaip tu jautiesi, jeigu ir mano širdis pakrutinta su neišpasakytą pavasario grožybe ir rodos traukia, vilioja mane tie medeliai arčiau prie save.

Alyvos, Alyvos! ir jys pradėjo žydėti! Kalbant apie alyvas turiu pranešti, jog pas mus susitvėrė kliubas iš penkių mergaičių čionai gimusių, kurios pavadino savo kliubą „Alyvų Kliubas“. Mieriai jo tobulintis Tėvynės reikaluose, pazinti tautą ir gelbėti prispaustus brolius ir

seseris vargstančius Lietuvoje. Worcesterio lietuviai, y-patingai senos organizacijos nuraudo; išgirdę tokią drašą ir pasivertė penkių mer-gaičių čion gimusių. Istiesų ar tai neverta parausti, jog tie, kurie buvę Lietuvoje, ne-sė junga caro, kentę kalėji-mus, vilkėjo rudinę ir klum-pes, toli nesirūpina apie sa-vo Motinos Lietuvos prispau-dimą. Iš kur-gi toji dvasia galėjo ateiti į šitų jaunų mer-gelių širdis, ar tai malonus vėjas atpūtė dūksavimus iš gilių krūtinių nuo rytų sale-sės; ar tai jos sapne matė sa-vo tūkstančių brolių vargus, kad štai jos dabar stoja į krūvą gelbėti Tėvynę savo.

„Alyvų Kliubas“! kaip ma-lonus tas vardas! Šitos mer-gelės Alyvų Kliubo surengė balių dėl naujos revoliucijos 28 balandžio. Visi laukė linksmi to balius, kad nu-eiti ir pasižiūrėti mergaičių darbštumui. Bet prieš, balių keliom dienom pradėjo eiti kalbos, balius balius pelnas eis ne ant revoliucijos, tik į kasą Alyvų Kliubo dėl sa-viškos pagalbos.

Bet kas tikės tom nelabom kalbom! Koznas laukė ba-lius kad nueiti ir prisiziūrė-ti tom pirmatūnėm, kurios kaišo kelią karžygių už lais-vę, už gerovę. Aš ėmiau a-bejojti, mislįdamas, jog tai gali kartais vėjas išpūsti iš milijonai žmonių, vienok tu nerastum ten fabrikų ir to-kių yvairių išdirbimų kaip New Yorko arba Londone, taigi pakol tenai nėra tokių fabrikų, tai nors žmonių yra ir daugybės, vienok visgi yra pūstynė, nes kas tik prakli-naus tenai nieko nėra. New Yorkas ir Londonas yra tik dar pūstynė sulyginus kaip tų bus už 50 metų nuo dabar, kada visi namai, kurie dabar apskurę, apgyventi vien žmo-nėm darbininkais, pakils į puikius mūrus su geriausiom prietaisom, kad nebus pavojau-saus nuo bėgančių karų, ka-da takai nešios žmones po miestą. Žodžiu sakant, dar negalima nė pradėti apsa-kyti koki tie miestai bus už 50 metų. Jeigu nepakils maiš-tai ir ir karės arba kitokis iš-naikinimas žmonių, jeigu ne-reikės taisyti griuvusių, vie-toje tik panaujinti.

— Tai tu, vaikė, sakai, jog New Yorkas yra dar pūstynė.

— Teip, tėvai, aš sakau, jog pūstynė yra dar visur ir visur galima turtus apgrobti nuo kitų, nes dar žmonės tik vadinas civilizuoti, bet ištie-sia yra pasalūnai, laukiniai kanibalai.

— Gana, vaikė, jeigu ši teip, tai dar yra viltis.

— Gana, vaikė, jeigu ši teip, tai dar yra viltis.

— Gana, vaikė, jeigu ši teip, tai dar yra viltis.

— Gana, vaikė, jeigu ši teip, tai dar yra viltis.

— Gana, vaikė, jeigu ši teip, tai dar yra viltis.

— Gana, vaikė, jeigu ši teip, tai dar yra viltis.

— Gana, vaikė, jeigu ši teip, tai dar yra viltis.

— Gana, vaikė, jeigu ši teip, tai dar yra viltis.

— Gana, vaikė, jeigu ši teip, tai dar yra viltis.

— Gana, vaikė, jeigu ši teip, tai dar yra viltis.

— Gana, vaikė, jeigu ši teip, tai dar yra viltis.

— Gana, vaikė, jeigu ši teip, tai dar yra viltis.

— Gana, vaikė, jeigu ši teip, tai dar yra viltis.

— Gana, vaikė, jeigu ši teip, tai dar yra viltis.

— Gana, vaikė, jeigu ši teip, tai dar yra viltis.

nigus dėl revoliucijos: dėl laisvės tavo ir mano, be lais-vės, ką tik pastatysim, nebus mūsų.

Chicago, Ill.

Visuomeniškas susirinkimas lietuvio seliūninko saleje. Rašo. Ž m o g e l i s.

Tejau į salę, kuri buvo pil-na žmonių. Prasidėjo mitin-gas. Žmonės nusimė kepu-rias, bet apie du atsiradę rambūs tame dalyke ir sėdė-jo su skrybėlėmis, nes džiaug-si sulaukę nešiot skrybėlę, o ne kepurę.

Kalbėtojai kalbėjo apie re-voliuciją Lietuvoje. Ateina seliūninkas. Žmogus pilno kūno, dailus ant pažiuos, su baltu bruslotu, be žipono, kad būtų matyt vestke ir su raudonomis kaip meksro aki-mis. Kalbėtojas kalba, o seliūninkas mieroja jį aki-mis, pusiau matančiomis, kad čia ne kunigas, o sako pa-mokslą. Nabagas atsiduso, matyt pirmą kartą girdi to-kius dalykus. Bet visgi jisai matyt užganėdintas iš savo padėjimo, nes įsiremęs į so-ną ranka, labai tēmijo į kal-bėtojus ir dainorius. Prie-to dagi ir savo vaikučius pa-rodė svečiams, nes tie kartas nuo karto ateidavo į salę su birbynėmis birbdami. Tai mat vis nieko, tik man tiek linksmas, kad šventą dieną žmonės katalikai gyvenanti arti bažnyčios, nors katalikiš-ka iššigeria.

E. St. Louis, Ill.

Būtų linksmas, kad gražiai elgtumės. Rašo

Lietuviai. Linksma žiūrėti ant būre-lio mūsų brolių ir seserų E. St. Louis, nes darbai eina neblogai, kas tik nori turėti darbą, koznas gauna. Butų daug linksmas, kad mūsų broliai atverstų naują lapą savo gyvenimo. Štai čionai tarpe mūsų yra daugelis jau-nių vyrų ir merginų, kurie jau suaugę ir pradeda eiti senyn. Dabar mumi reiktų kodaugiau susipažinti su šit-ko krašto tiesom, kad nebū-tume pastūdėliai, kad nebū-tume vergai, kad nuo kitų susimylėjimo neprigulėtų mūsų gyvenimas. Apmisli-nus, plaukai stojasi, jeigu-gi nesuturės mūsų jauni vyrai nuo to prakeikto girtavimo, tai mes istiesų prapuolę, ka-da sulauksim senatvės. Dau-geliui mat reikia už būvį ko-voti esant ir jauniem, bet vi-sai negalima sulgynt to sa-kova, kokią turėsime senatvė-jie, jeigu mes nesivaldysim. Pas mus prakilnumas jaunų-jų pamerktas stikle degtinės. Lietuviai čionai palaiko sa-vo tautą da tuom, kad drūtas, kad jaunas, jis gali išvesti drūtai ir smarkiai savo jun-ga—dienos darbą. Bet atė-mus tą jo jaunumą, jis nieko daugiau neturi. Broliai jau-ni! jys žinokite, kad vargas užslinks ant sprando mūsų jaunųjų bebalevojančių ir be-zeidžiant, dėlto pasirūpinki-me prisirengti. Mokikimės išsilaivyti ir mokytis politi-kos, jeigu norime kad mus žmonės pagodotų ir senatvė-jie turėti prieglaudą. Skai-tyti rodiu knygeles ir laik-raščius, o pradėt mažiau ger-ti, susitvarkyti, turėti mierą.

J. Žvingilas.

E. Cambridge, Mass.

Protestas prieš kalbėtojus, Rašo. F. G a z g a s.

„Keleivio“ 18° numeryje patilpo korespondencija ap-rašanti E. Kembričiaus lie-tuvius. Rašėjas A. A. Avi-zonis sako, jog E. Kembričių yra daugybė lietuvų vyrų ir merginų, bet ant prakalbų jie nebuvo, greičiau buvo ap-sėdę, apie bačkutę alaus ir kvėpavo biauroy orą, susikim-či ir ruina. Šitas jau mumi perdaug pažemina, perdaug veria per mūsų širdis, dėlto nors kiek atsakome draugam. Pirmu kartu čionai buvo pra-kalbos ir, žinoma, žmonės ne-pripratę eiti į tokius susirink-imus, tiesa daugelis pasili-ko namie. Vienok, kad jie būtų atėję ir girdęje ponus Avizonį ir Pratapą kalbant, klausimas, ką jie būtų išmo-gę? Ponas Avizonis pradėjo kalbėti apie kapitalistus. Jis teip išrodinėjo, jog niekas negalėjo suprasti ir dau-gias nerimo ir neklaušė. P. Pratapas iš So. Bostono kal-bėjo, būk lietuvis niekur ne-tikės ir nieko nevertas, ne-gali tikti ir t. t. Tokios kal-bos, kaip man nurodo, yra atimandžios ir tų pačių ener-giją, nors mažą, mūsų žmo-nių, nuo tokių kalbų jie tik pradeda vienas kito nekegti ir prie kitų tautų glaustis. Jeigu jys broliai istiesų rūpi-natės, ką nors gero padaryti tiem žmonelėm, tai patys pir-ma turite suprasti kaip ir ką jys darote vienas niekinimas jų nepakils. Jūs turite pa-rodyti aiškų ir gražų kelią,

Springfield, Ill.

22 Balandžio per visuome-nišką susirinkimą išrinko čionai komitetą rinkti aukas genijiskumui pajudina iš ap-kiakimo. Kaip kartą mes pa-busim, viską mokėsime sau padaryti ir tada turėsime prakilnius vyrus, nuo kurių pa-imdami pavėzdą dar augščiau žengsim. Gorkis renka pi-

menė. Atėjus į stubą prade-di aiškinti ir, rodos, jau pasakiai viską teip aiškiai, teip gražiai, kad mazas kūdi-kis galėtų suprast. Na tai dabar ir tamstelis gal būsi malonus duoti kelis centus kaip pagelbą tiem vargšam Lietuvoje, kurie mušasi su kareiviais, mazina caro galy-bę. Jie, tie vyrai, jau iška-riavo tiesą drukuoti knygas ir laikraščius, mokyti vaikus ir lietuviskai, o jeigu pašelp-sim toliau, tai jie iškariaus ir konstituciją ir autonomiją. Lietuvoje bus teip kaip Ame-rikoje, o prigimta šalis te su-teiks mielaisią gyvenimą, tik visi išvieno šelpkime. Ne! Aš neduosiu, kad kunigas rinkytų, tai duodžia, tokį atsa-kymą gauni nuo mūsų bro-lių. Nuėjom pas vieną Kas-parą. Biednas žmogelis sėdi ir dejuoja su surašiotą ran-ka. — Na, kas tau dabar? Kas tavo ranką sulauzė? Kad būtum Rosijoje, tai sakyčia, buvai pasikėlėme kur, bet dabar...

— Matote, man nereik Rosijos, aš ją ir čia turiu — pradėjo jisai kalbėti. — A- na vakarą parėjau girtas, tai pati pokeriu kad davė, tai davė! ir ranką iš peties išmu-šė; dabar daktaras kašuoja ir negaliu duoti pinigų ant nieko, o čia dar kunigui reiks duoti doleris, kaip at-vaziuos. Kitoje vietoje į-jom į argumentą. Vienas pradėjo pasakot, jog jis turi daugelį draugų turme čia Amerikoje, tai girdi, geriau apie tuos rūpintis, ne kaip Lietuvoje ką nors šelpti. Sunku, kad toji tamsybės bestija sėdi ant mūsų brolių proto ir neduoda nusilaivyt-ty. Visokioje nesupranta-moje kalboje ar kame nebūk jie vis griebėsi kunigo varda minėti, matomai kunigai ga-lėtų daug gero padaryti, duo-dami jiems proto, bet kada to sulauksim ką vienas duoda, kitas atima, ir vargas, kentė-jimai, kalėjimai, pažemini-mas čia mus visus. Tai to-kiuos pasekmės iš rinkimo au-ky.

J. Žvingilas.

E. Cambridge, Mass.

Protestas prieš kalbėtojus, Rašo. F. G a z g a s.

„Keleivio“ 18° numeryje patilpo korespondencija ap-rašanti E. Kembričiaus lie-tuvius. Rašėjas A. A. Avi-zonis sako, jog E. Kembričių yra daugybė lietuvų vyrų ir merginų, bet ant prakalbų jie nebuvo, greičiau buvo ap-sėdę, apie bačkutę alaus ir kvėpavo biauroy orą, susikim-či ir ruina. Šitas jau mumi perdaug pažemina, perdaug veria per mūsų širdis, dėlto nors kiek atsakome draugam. Pirmu kartu čionai buvo pra-kalbos ir, žinoma, žmonės ne-pripratę eiti į tokius susirink-imus, tiesa daugelis pasili-ko namie. Vienok, kad jie būtų atėję ir girdęje ponus Avizonį ir Pratapą kalbant, klausimas, ką jie būtų išmo-gę? Ponas Avizonis pradėjo kalbėti apie kapitalistus. Jis teip išrodinėjo, jog niekas negalėjo suprasti ir dau-gias nerimo ir neklaušė. P. Pratapas iš So. Bostono kal-bėjo, būk lietuvis niekur ne-tikės ir nieko nevertas, ne-gali tikti ir t. t. Tokios kal-bos, kaip man nurodo, yra atimandžios ir tų pačių ener-giją, nors mažą, mūsų žmo-nių, nuo tokių kalbų jie tik pradeda vienas kito nekegti ir prie kitų tautų glaustis. Jeigu jys broliai istiesų rūpi-natės, ką nors gero padaryti tiem žmonelėm, tai patys pir-ma turite suprasti kaip ir ką jys darote vienas niekinimas jų nepakils. Jūs turite pa-rodyti aiškų ir gražų kelią,

kuriuom jie eidami galės nu-sikratyti tų vargų. Jys ži-note, jog sunku pamesti se-nus papratimus ir gerai jau supratęs tikrą savo kelią, bet jeigu nesupranti, kaip žmo-ngus nurodo, tada dar blo-giau yra. Dabar klausymas ar jau visi Kembridžporto lietuviai yra supratę ir susi-rišę, jeigu jie teip panieki-na E. Kembričiaus lie-tuvius už jų miegą. Man ma-tosi, jog E. Kembričiūje maziau žydėlių naudojasi iš-naudojime lietuvų, kaip Kembridžporte, taigi dar bro-liaus neapsisilavš teip gerai kad mus galėtų teip valka-voti.

New Haven, Conn.

Didelis balius ant naudos Lietuvos laisvės. Rašo

Jonas Kazlauskas.

21 Balandžio atsibuvo čio-nai iškilmingas visuomeniš-kas balius, ant kurio atsi-lankė apstingai lietuvų ir lietuvaičių, teipgi daugelis ir svetimačių, visi gražiai linksmosini. — Svetimtaučiai gėrėjosi, jog lietuviai ant tiek dvasiškai pakilę, jog bū-dami už tūkstančių mylių nuo savo Tėvynės rūpinasi ją sušelpiti ir paduoti pagel-bą, išliuosuoti iš teroniskų rankų caro. Reikia tik pasi-dėkavoti visiem atsilankiu-siems broliams.

Vienok mūsų priešai ne-mazai pasidarbavo atkalbin-dami nekurias merginas nuo eėjimo ant mūsų ballaus, ver-čiau nutraukė jas ant lenkų balius kitą vakarą. Skriaud-girdint jį jų nesumanau-čias kalbas ir niekinimą to-kių darbininkų, kurie rūpi-nasi platinti laisvę ir ginti Tėvynę, daryti visiem gero. Ką-gi mes galim tikėtis gero, nešdami lenkam pelną. Len-kai jiesko autonomijos, pat-valdystės Lenkijai, o Lietu-vą nori kartu užgrobti, ar tai dėlto mes juos gelbstim, kad poniską bruklį gautume. Bro-liai ir jys patys dar tų eina-kios taisote dėl savęs galybę nelaisvės. Kaip jys kada i-gausite protą ir supratimą, tai patis save nekeisite. Lin-kiu jumi suprasti teisybę ir darbuotis dėl savo loenos Tė-vynės labo. Ant mūsų ba-liaus surinkom \$23.00, ku-riuos veikiai prisiučiam re-voliucijos reikalams.

Phoenix, B. C. Canada.

Tegul negina nuo statymo bažnyčių. Rašo

A. Gustas.

Beskaitydamas „Keleivį“ radau, jog kaip kur žmonės kelia ginčius, kaslink staty-mo bažnyčių, matomai, jog nekurie yra priešingi staty-mui bažnyčių, kada kiti turi tai sau už geriausią mierį. Mano nuomonė yra tokia: bereikalo sumanesni tautie-čiai mėgina stabdyti statymą bažnyčios, kada gi mūsų žmo-nės turi kuom nors užsiimti, argi geriau, kad jie savo pi-nigus karčiamose prageria, man rodos būtų geriau, kad jie statytų bažnyčią, gal ne-vienas dar įsiiteresuotų ir turėtų sau užsiėmimą. Mės tankiai klystam, mislįdami, jog mes galim žmones ap-šviesti į teip trumpą laiką, kad jiems nereiktų bereika-bos, jeigu išleidimų, ir kad jie sunaudotų savo pinigų dėl savo ir visuomenės labo. Jie negreit galės apšviesti, kad pagal mūsų nuomonę galėtų gyventi, taigi šimtą kartų geriau, kad jie rūpintųsi veikti šį tą naudingensio. Bažnyčių būdinkal bus rei-ma turite suprasti kaip ir ką jys darote vienas niekinimas jų nepakils. Jūs turite pa-rodyti aiškų ir gražų kelią,

Phoenix, B. C. Canada.

Tegul negina nuo statymo bažnyčių. Rašo

A. Gustas.

Beskaitydamas „Keleivį“ radau, jog kaip kur žmonės kelia ginčius, kaslink staty-mo bažnyčių, matomai, jog nekurie yra priešingi staty-mui bažnyčių, kada kiti turi tai sau už geriausią mierį. Mano nuomonė yra tokia: bereikalo sumanesni tautie-čiai mėgina stabdyti statymą bažnyčios, kada gi mūsų žmo-nės turi kuom nors užsiimti, argi geriau, kad jie savo pi-nigus karčiamose prageria, man rodos būtų geriau, kad jie statytų bažnyčią, gal ne-vienas dar įsiiteresuotų ir turėtų sau užsiėmimą. Mės tankiai klystam, mislįdami, jog mes galim žmones ap-šviesti į teip trumpą laiką, kad jiems nereiktų bereika-bos, jeigu išleidimų, ir kad jie sunaudotų savo pinigų dėl savo ir visuomenės labo. Jie negreit galės apšviesti, kad pagal mūsų nuomonę galėtų gyventi, taigi šimtą kartų geriau, kad jie rūpintųsi veikti šį tą naudingensio. Bažnyčių būdinkal bus rei-ma turite suprasti kaip ir ką jys darote vienas niekinimas jų nepakils. Jūs turite pa-rodyti aiškų ir gražų kelią,

Ansonia, Conn.

Teatras buvo. Rašo

P a v e s i u k e s V a i k a s.

Šeštą dieną gegužio buvo lošta drama „Kovoje už lais-vę“ per vietinę teatrališką draugystę Dr. V. Kudirkos. Lošėjai savo roles pusėtinai gerai atliko ir žmonės gerai užsilaukė išėjus tuos, kurie dar nesupranta tų užsiėmimų labiausia du vyrukai darė nemažai peršikados. Vienas iš jų buvo prie ungaro už berną; kitas sakosi pilnas ko-nio prikvėpimo, jog daugiau niekas į jį nelenda; viską žino, viską gali, tik nieko ne-daro.

Po prakalbų P. Bukšnaitis iš New Yorko kalbėjo apie darbininkų vargus; jo kalbą koznas galėjo suprasti, nes buvo tokia, kokią vartoja Lietuvoje prasti žmonės. Jis nurodė ant daugelio punktų, jog darbininkai ne-ra savistoviai žmonės. Jie tų eina, kur juos veda visoki nadovai. Jis nurodė, jog niekad gero nesulauksim, pakol neprabus visi darbinin-kai ir nepradės apie save ir apie visuomenę daugiau rū-pintis. Antgalo buvo pa-dainuota kelios dainos tarpe kurių ir Marselietė per Brid-geporto Teatrališką kuopelę. Galų gale J. Vokietaitis ir J. Sagevičius perėjo parinkti aukų ant revoliucijos, susi-rinko \$4.81, kuriuos ir nu-siuntė į „Kovos“ redakciją, kad perduotų Lietuvos So-cijaldemokratam, kaip ge-riausiem kovojantiem už lai-svę. Tarpe aktų buvo parė-dytas lietuviškas senelis, ku-ris nemazai pavovijo publiką kaip su savo tautiškom dra-panom teip ir su kalba savo. Ačiū visiem draugam ir dra-gėm už pasidarbavimą, ypa-tingai draugui Bukšnaitiui už jo kalbą ir kitus patarna-vimus.

Pranešimas.

Pranešu draugam ir draugėm, jog aš apieidžiu Shelton, Conn. ir važiuoju į Vakarų. Nežinau, kur apstelsiu, dėl-to jeigu kuris turėtis reikšti su manim, antraštą rašite „Keleivio“ Redakcijoje. Su godone M. Vokietaitis.

Pranešimas.

Pranešu draugam ir draugėm, jog aš apieidžiu Shelton, Conn. ir važiuoju į Vakarų. Nežinau, kur apstelsiu, dėl-to jeigu kuris turėtis reikšti su manim, antraštą rašite „Keleivio“ Redakcijoje. Su godone M. Vokietaitis.

Pranešimas.

Pranešu draugam ir draugėm, jog aš apieidžiu Shelton, Conn. ir važiuoju į Vakarų. Nežinau, kur apstelsiu, dėl-to jeigu kuris turėtis reikšti su manim, antraštą rašite „Keleivio“ Redakcijoje. Su godone M. Vokietaitis.

Pranešimas.

Pranešu draugam ir draugėm, jog aš apieidžiu Shelton, Conn. ir važiuoju į Vakarų. Nežinau, kur apstelsiu, dėl-to jeigu kuris turėtis reikšti su manim, antraštą rašite „Keleivio“ Redakcijoje. Su godone M. Vokietaitis.

Pranešimas.

Pranešu draugam ir draugėm, jog aš apieidžiu Shelton, Conn. ir važiuoju į Vakarų. Nežinau, kur apstelsiu, dėl-to jeigu kuris turėtis reikšti su manim, antraštą rašite „Keleivio“ Redakcijoje. Su godone M. Vokietaitis.

Pranešimas.

Pranešu draugam ir draugėm, jog aš apieidžiu Shelton, Conn. ir važiuoju į Vakarų. Nežinau, kur apstelsiu, dėl-to jeigu kuris turėtis reikšti su manim, antraštą rašite „Keleivio“ Redakcijoje. Su godone M. Vokietaitis.

Pranešimas.

Pranešu draugam ir draugėm, jog aš apieidžiu Shelton, Conn. ir važiuoju į Vakarų. Nežinau, kur apstelsiu, dėl-to jeigu kuris turėtis reikšti su manim, antraštą rašite „Keleivio“ Redakcijoje. Su godone M. Vokietaitis.

Ansonia, Conn.

tras buvo. Rašo
si u k š V a i k a s.
diena gegužio buvo
ma „Kovoje už lais-
vietinę teatrališką
te Dr. V. Kudirkos.
savo roles pusėtinai
iko ir žmonės gerai
išsimus tuos, kurie
pranta tų užsiėmimų
duko tyruškai darė
periškad. Vienas
vo prie ungaro už
tas sakosi pilnas ko-
rėpimo, jog daugiau
ji nelenda; viską
gali, tik nieko ne-

kalbų P. Bukšnaitis
Yorko kalbėjo apie
kų vargus; jo kalbą
alėjo suprasti, nes
ia, kokią vartoją
prasti žmonelės.
de ant daugelio
jog darbininkai ne-
oviai žmonės. Jie
ur juos veda visoki
Jis nurodė, jog
gero nesulauksim,
rabrus visi darbinin-
radės apie save ir
omenę daugiau rū-
Antgalo buvo pa-
kelios dainos tarpe
Marselietė per Brid-
teatrališką kuopelę.
J. Vokietaitis ir J.
s perėjo parinkti
revoliucijos, susi-
81, kuriuos ir nu-
„Kovos“ redakciją,
notų Lietuvos So-
kratam, kaip ge-
tovojantiems už lais-
e aktyvūs buvo parė-
viškas senelis, ku-
i pabovijo publiką
vo tautiškumo dra-
p ir su kalba savo.
m draugam ir drau-
sidarbavimą, ypa-
ngui Bukšnaitiui
a ir kitus patarna-

ranešimas.

ugam ir draugė, jog aš
lton, Conn. ir važiuoju į
žinau, kur apsielosi, de-
turisė reikala su manim.
„Keleivis“ Redakcijoje.
ne M. Vokietaitis.

m ir Merginom.

Patarimai.

TAS KUMPIŠ.

cumpi į puodą, už-
eniū ir duok pavir-
valiai 2 ar 3 valan-
oda (skūra) atsi-
tulupk odą ir už-
tepamos blekinės,
puoduku vinegerio
ir karšto vandeno,
ri būt įdėta šauk-
gliškos muštardos
s. Tegul pakapa
dų karštam pečiu-
nuo karto reikia
su skystimu tę-
abar reikia aplip-
u geltonuoju cuk-
i ir tegul pabus,
žiai pageltonuos,
pageltonuos rei-
iir tegul atvėsta
lygti pirma atšali-
pis kartą teip kep-
pasidabos.

RIUBA.

yk vieną evarą
kavalkėlius mažus
valiai, ilgai prieš
de valandą laiko
s sulauzyk maka-
ndek prie mėsos,
minutų pirma
š pusę kenės tu-
ketvirtadalį svaro
auztyto smulkiai,
škos, pipirų, kiek
ok valgyti. Pui-
as valgis ir gera

DRUSKA.

Mazgojant puodukus, ka-
me nėra taukų, padazyk pir-
škus druska mazgodama. o
pamatys kaip pagelbės prie
išmazgojimo.

Plaudama burną su vande-
niu, paink biskį ir druskos,
kuri pagelbės sudrūtinti dan-
tų apšodas.

Uzmetant druskos ant di-
vonų, juos šluojant, netik
kad pridūoda gražią išžiūrą,
bet ir nuo trandžių apsergs-
ti.

Vartojant pieną marinavo-
tą gerai prie jo ir druskos
biskelį vartoti, kuri padaro
pieną šviežiu.

Kad nerūdytų prosai, rei-
kia patrinti ant vaskuoto au-
deklo ir ant sūdyto.

Valgant riešutus reikia
vartoti biskelį druskos, kuri
padeda viduriui greičiau
perdirbti.

Druska nuima plėtmus
nuo šidabruotų indų.

Lemona skystimas ir drus-
ka išima plėtmus iš audeklo.

Bėgimas kraujo iš vidurių
per burną geriausia galima
sustabdyti imant po biskelį
druskos.

Druska ir vanduo gerai
nuo gerklės skaudėjimo gar-
galuoti.

Druskinis vanduo varto-
jant prie prausimo kojų iš-
ma visą pailisimą žmogaus.

Puodukas sūdyto šilto van-
dens prieš pusryčius gera gy-
doolė nuo prietvariaus.

Kūdikį galima pagelbėti
užpultą konvulsijų, uždedant
biskelį druskos ant liežuvio.

Kurių viduriui gerai nema-
la, reikia dėti biskelį druskos
į kavą.

Jeigu nori išvirti kiaušinių
sumušta, biskį ant plyšio
reikia uždėti druskos.

Druska ir vinigeris nuvalo
varį geriausia ir išima plėt-
mus nuo torielkų.

SU UGNE.

Visada reikia apsieiti at-
sargiai su ugne, nes jau nevie-
nų kūdikį motinos išvarė iš
svieto, palikdamas vieną pas
pečių arba pas indą karšto
vandens. Palikti vieną kū-
dikį stuboje labai pavojinga,
geriau vestis su savim, jeigu
reikia kur išeiti. Kad lempa
neuzsidegtų reikia mašinukę
lempos nors kartą ant mėne-
sio išvirti, kurinant aliejinį
pečių, nepalikt, kur orą trau-
kia ir tankiai pažūrėti, lem-
pą nereik pripilti, kada de-
ga, gali nusisekti tūkstanti
kartų, bet jeigu papuls ne-
laimė, tai gana karto. Užsi-
degus kerosinai ar kam ki-
tam nereikia pūsti, ne popie-
rom mėginti užgesinti, geriau
sia mesti kokį vilnonį drabu-
žį, tuom greičiau užgesinsi.

Aukos.

So. Boston, Mass.

15 Balandžio t. y. per Ve-
lykas, keletas draugų susi-
rinko pas godotiną F. Miz-
girdą po num. 227 W. 9-th
St. So. Bostone ir besikalbė-
dami atsiminė apie Tėvynę
vargstančius brolius. Kaip
tę mūsų tėvai ir broliai vie-
toje linksmybės dejuoja ir
vargsta iš priežasties, jog Tė-
vynė yra draskoma per nedo-
rą valdytoją—carą. Draugas
A. Plevokas užmanė padary-
ti auką, kaip atjautimą jų
visų vargų, pats paaukada-
mas 1 dol., toliau ir kiti su-
dėjo šiek po dolerį F. Mizgir-
das, J. Zlabiūtė, M. Vienis,
A. Vienienė, J. Adomavičia,
A. Mizgirtaičė po 50 c. da-
vė šie: J. Satkauskas, F. Ple-
kackis. Išviso sudėta pinigų
\$8.00 ir pasiųsti per F.
Mizgirdą rev. kas. M. Dudai.
Pirma 9 Gegužio
priėmiam virš minėtą sumą.
Nepaskirti Kom. T. Dudas
kas.
F. Bagočius sekr.

Juokai.

Parongė EmPe.

— Turėsime autonomiją!
— Kodėl teip manai?
— Mat, Japonukai ketina
vėl pradėti karę Mandžiūri-
joje.

K l a u s y m a s .

— Koks skyrius tarp šiau-
do ir šieno.
— Nežinau.
— Ak tu, kvaili, jug kiek
vienas gyvulys tai žino...

N a u j a s b ū d a s .

— Ar žinai, pone laikrod-
ninke, ką aš pasakysiu?
— Ši laikrodėlį, kurį pirkau
du mėnesiu tam atgal pas-
jus, pakabinsiu ties vartų...
— Dėl ko, su koku tiks-
lu!

— Kadangi jis amžinai
stovi. Būtų iš jo geriausias
buvęs panaktinis.

— Keleivis užklauso vaiką
vedantį aklą tėvą.

— Kaip seniai tavo tėvas
nemato?

— Paprastai nuo 7-tos val-
ryto lyg 9-tai vakaro.

KELEIVIS.

Broliai! Šešte ausį.

Aš jum apsakysiu

Apie oną Joną

Aš papapasakosiu.

Jan septyni metai,

Kaip jų istorija traukias,

Ir tiek pat laiko

Kaip žmonės juokias.

Tie, ką Joną

Gerai pažįsta,

Sakyti jam niekas

Nieko nedrįsta.

Žmogus, kaip žmogus,

Tik širdis minkšta.

Dėlto netinka vyrui,

Kaip višta nupešta.

Septyni jau metai

Kaip oną pazino,

Ir apsviesti

Jis ją pakalbino.

Ona mergutė,—

Keturių kokių pėdų,

Jonui Onutė ji

Buvo vis miel.

Apie šešis metus

Jiedu išgyveno,

Keturias dukteris jiedu

Ir sūnų turėjo.

Bet visi numirė,

Nė vieno neliko,

Joną ir Oną nekartą

Patraukė prie smūtko.

Negana to vargo,

Dar kas štai dėjos

Kaip Julius iš krajaus

Į čia apsišėjęs.

Pirmiausia jis ją

Pussesere vadino,

Pakol visiškai savaip

Jos protą pasisavino.

Tada į Chicago įjiedu

Abu nuplėškėjo.

Joną paliko Bostone

Kaip kokį niekadėją.

Kazys iš Zagarės

Paskui juos nusidangino,

O vėliau Julijį jis

Nuo vietos prašalino.

Jonas gavo laišką:

„Atvažiuok, dūšiukel!

Chicagoje bėga

Smetoninė upė.

Jonui tas pat'ko

Į Chicago nukabarškavo.

Bet galėjosi vėliau,

Kaip atgal parvažiuo.

Jis gavo pautienės,

O dor ir alaūs

Pakol nenupirko

Stubos rakandus.

Antgalo gavo

Su galu klumpės

Net oi, oi, oi!

Bėgdamas šaukė.

Dabar Onutė Chicagoj

Kazys Zagarės masina

O Jonas Bostone gyvena

Ir dar mislina.

„Kaip mielos tos akytės

Brangios Onytės,

Kurios mane, Julij

Ir Kazį apžėronytės.”

Revoliucijonieriaus patarimas Bro-
liam Amerikoje.)*

SUVALKŲ RED.

27 Kovo, 1906.

Malonūs Broliai:—

Štai kokios pas-
mus naujienos: Miestelyje Prienuose žem-
sargiai užmušė vieną vaiką ir du suėmė,
kaipo politikiškus prasikaltėlius. Buvo
krata pas Kruvelį Juodaraistiję: 2 žemsar-
giai ir 10 kazokų viską išvertė, bet jo pa-
ties namie nerado. Jeigu būtų radę, būtų
paėmę, nes jis apskustas už perskaitymą
manifesto 17 spalio pereinų metų valščiaus
kanceliarijoje ant žmonių susirinkimo. Tą
pačią dieną paėmė P. Seniką, kuris antru
kartu po mėnesį ir pusę išsėdėjęs. Tą
naktį ir aš laukiau, bet dar likau nepaim-
tas, nors kareiviai aplankė mūsų namus ir
išgązdino nemažai motiną. Akl! jau vistiek
namie man neilgai gyventi, nes esu išduo-
tas už atsišaukimus ir įnagius apsigyveni-
mo kartu su kitais draugais.

Kaip ve draugas K. iš S. ir K. iš J.
ant jo meta bėdą. būk jis norėjęs vaitą per-
šaut, jeigu tas nebūtų pasirašęs ant valš-
čiaus protokolo, kurį darė be valdžios pa-
liepimo, apie kurį dar tyrinėjimas nepasi-
baigė, kaip pasibaigs gal ir man teks su
kaltaisiais eiti.

Vieną vaiką paėmė iš Šiauliškių, už-
tai kad šaltysiu perskaitius popierą ka-
riško padėjimo, tas vaikas išklauses pas-
sakė, jog su ta popiera galima pašluos-
tyt...

Vaiką išdavė kazokam, patys lietu-
viai apiakėliai. Vaiką išvėžė ir nežinia
kaip jam bus.

Kazokai arba ir šie kareiviai gana
žvėriškai elgiasi išleisdami žmonių jaus-
ir sukaptopdami drabužius. Tiesos nėra nereik
pradėti jieskoti, nes jos visai Rosijoje
nėra. Dabar žmonės neva renka atstovus
į Dūmą, bet nežinia ką mes pelnysim iš
tos Dūmos, žmonės apmašino ne konstitu-
cija, bet nagaikom, kulkom ir kalėjimais.

Prancūzai, kurie skolina pinigų
carui, matomai yra prisigėrę ne demokratiš-
kos dvasios, bet dvasios despotų, dėlto jie
ir šelpia despotą, kad palaikytų milijonus
žmonių vergystėje Vokiečiai nesilaiky-
dami savo konstitucionališkų įstatymų
daug mėgina carui pagelbėti spausdamas
žmones Rosijos, kurie darbuojasi už laisvę.
Aiškiai pradedam matyti kovą tarpe dar-
bininko ir tų, kurie ant prakitoto darbinin-
kų gyvena ir jau daugiau jokiems manifes-
tam netikėsime, kurie padaryti ant popie-
ros tik lieka.

Malonūs mano Broliai:— J. M. F.
laišką nuo jus apturėjau, kuriame jus sa-
kote, norite kariuoti už laisvę motinos Lie-
tuvos, matomai jūsų širdis atvira kovot,
liet kraują ir galvą padėti. Malonus man
jūsų laiškas ir nuomonės visų mūsų už Tė-
vynę. Vienok mieli mano broliai nebūtų
skriaudę tas mumi padaryti, jeigu mūsų
gyvastis ir mūsų kraujas Tėvynę mūsų iš
vargo išpirtų—padarytų ją liuosą. Jei-
gu mes kalbam apie ginklo galybę, tai ap-
mąstykim, ką mes galim padaryti. Pas-
mus ant tūkstančio gal rasim tris, kurie
eis kovot. Žmonės tamsyje ir turim pir-
miausia vesti kovą. Kad su tamsybe vesti
kovą, tai čionai reikalingi agitatoriai, ku-
rie liuosai yra nuo kariumenės, kurie galė-
tų tarpe žmonių gyventi ir lavinti juos.
braukti nuo akių ličiną, kuri uždegė švie-
są. Tėčiaus jus mielas brolik negalite,
jus kaip tik čia pasirodysit, jumi vietos
nebus namie. Šviesti žmonės galima daug
skaitant jiems Vilniaus lietuviškus laikraš-
čius, kuriems valia išeiti ir jie praneša visą
teisybę, tik negatuoja prie ginklo. Soci-
jalistiški laikraščiai, kuriuose telpa tik a-
gitacija prie ginklo jau sunku užlaikyti,
nes netik valdžia kimba, bet patys tieskur-
dziai mūsų broliai apskundžia ir kankynės.

Pas mus reikia žmonių mokytų, kurie
netik paleistų gerkle ir rėktų, bet kad
vartotų protą ir mokėtų igimdyti tikrą su-
pratimą žmonėms iš pašaknių: žinoma, jog
paviršutinis riksmas yra tik trumpai sie-
kiantys ir greitai užmirštas, bet sumanus
įkalbėjimas, igimindamas idėjos žmogui, tai
yra svarbus, pas mus dėlto ir reikia tokių
vyrų, kurie gyventų kaimuose, miesteliuo-
se ir kaipo aniuolai šviestų žmones ir ro-
dytų jiems kelią. Jei žmonės supras kovą,
bus laimėta greitai. Dabar kad jūs supra-
stute, kame stovi reikalai, tai tėmykite
kiek mes turime skaitytojų apie mus, rei-
kia nusimint, jog mūsų valščiuje tik 3 žmo-
nės ima „Vilniaus Žinias“: kunigas Rutkiš-
kų Gustaitis ir J. ...ščio K., tai dabar jau
ketvirtas užpirtas per launinką Laukau-
tį. Vieną, kitą pakalbinus, kad užsirašy-
tų, atako, jog nėra kada skaityti arba tai
pinigų nėra ir t. t.

*) Vardai ir pravardės šios gramatos yra pakavota, dėl-
to kad nežinia kaip ilgai teks šis skaidrus Lietuvių
dėlio pravardes kovingųjų reikia slėpti, kad priešo
snipam neįduotų jų žmonių, kurie dar palaiko mūsų
vilių nuo pražūtis.

Taigi matote, mieli broliai, jog jūsų
parėjimas būtų persekiotas nuo pirmos
dienos, propaganda būtų sunku varyti,
nes ir tie, kurie aplinkėje buvo agitatoriai
turėjo ant nekurio laiko prisilaikyti, kitus
mūsų išgamos arba tamsūnėliai išdavė.
Pareit ir mirti už išgamas, kurie tave ca-
rui parduot gatavi žmogus neatsieiki tikros
mirties už laisvę ir už Tėvynę. Reikia
žmones lavinti, kada jie supras ir patys
jieskos, tada ir tik tada kožno mūsų mirtis
būtų šventa. Dabar reikalai stovi teip:
kurie sėdi kalėjimuose, kenčia vargą, ku-
rie nesuimti turi slapstytis ir dar nors va-
ro agitacija, vienok jau su didesniu pri-
spaudimu, ypatingai kad naujas vėjas pu-
čia nuo žmonių. Daugelyje vietų kunigai
jiem gražiai įkalė tą nuomonę, būk socija-
listai ne su savo galybe daro tą viską
prieš carą, bet su galybe velnio. Taigi ky-
la reakcija prieš agitatorius ir kartu pa-
reina kovoti mentališka karė. Dr. Brun-
da iš Prienų prasišalino ir nesugrįžo,
Krušcauskas teipgi pabėgo. Kurios pa-
ėmė, be galiesčio sumusė, tiek jumi galiu
pranešti apie jūsų norus pargrįžti ir ka-
riauti. Dirbti dėl žmonių gerovės ir ap-
švietimo, jūs galite daryti ir Amerike, jug
tę arčiau ryja žmones tamsybė, pas mus
ryja juos, kad caras spaudžia ir sunkia jų
sultis, o Amerikoje jie patys save kankina
kaip galėdami. Jeigu jūs jaunystę savo
pašvestute juos vienyti ir dirbti dėl jų ap-
švietimo, nuveiksime darbą, kurį ir mes
čia būdami atjaušim.

Vasario 5 nuvažiuav į turgų į P. ir
tuojau apspito mane žemsargiai, bet nieko
neradę, paleido, nesuprantu, kaip jie norė-
tų žmones įkast, tai man tik įdomu, kad
aš esu teip ilgai liuosas po jungu.

Pilna Pavasario Linksmy

b a .
Kad pilnai atjausti pavasario linksmy-
bė, niekad negali, gyvendamas užsigrūdusiam
mieste, kame netik darzo negalima
užlaikyti, bet ir kūdikį nėra kur išleisti.
Laimingi žmonės, kurie gyvena ant ūkių
ir tie, kurie gyvena mazuose miesteliuose.
Kaip man teko apsilankyti Brocktone šio-
mis dienomis, ypatingai puolė į akį dalis
miesto Montello, kame išdalies ir lietuvių
tirstai apgyventa. Kad atjausti pavasa-
rio linksmybę, reikia bovitis su gamtos do-
vanomis, kapstyti žemę, sodyti augalus ir
naudotis jų sveikumu, gražumu ir maistingu-
mu. Nors mes lietuviai paeinam iš to-
kios šalies, kurioje tik žemės augalais gy-
venimą darėm, bet kaip greit mes pamirš-
tam čionai atėję ir pamatę visą surėdymą
kitoki, nors čionai yra fabrikai, geležinke-
liai, tiltai ir mūrai, vienok ir čia žmonės
minta tik augalais iš žemės. Miesto žmo-
nės gėrisi paveikslais ant popieros iš gra-
žių ūkių su gyvuliais ir augalais, rodos
viską duotų kitas, kad galėtų permainingti
savo gyvenimą, išeiti į orą ir tų su paukš-
teliais gyventi, vienok miesto papratimai
greitai išvaliko tas mislis ir vėl žmonės tū-
no, vargsta išbale, jauni pasenę. Tie, ku-
rie ramiai gyvena mazuose miesteliuose
arba ant ūkių, teipgi rodos neiškenčia,
jiem norisi eiti, kur šumas, triukšmas da-
rosi į didelius miestus.

Man matosi, kad daug laimingesni tie,
kurie gyvena mazuose miesteliuose arba
ant ūkės, kur oras sveikas, tyras, malonus,
kur medžiai, žolės ir kvietos kos rodos siūlo
savo grozybę. Kad tą sveiką gyvenimą
pamylėti, tai kožas turi prie to pasitobu-
linti, turi pamatyti ir pasiskaityti apie gy-
venimą ir miesto ir kaimo, tada tiktai su-
manys ramiai apsigyventi tarpe medžių,
žolių ir kvietų. Kad išpažinti pavasario
linksmybę, reikia naudotis iš žemės malo-
numo ir saulutės, kurios viena siųsdama
drėgnumą, kita šilumą padaro augimą mų-
sų maisto. Įdek sėklą į žemę, žiūrėk tuo-
jau atsiranda pora lapelių, tai yra grazes-
nis špoas nekaip perdūrimas skrybėlės su
pirštu. Lapelis po lapeliu tuojau pasiro-
do žiedai, kiek grozybės, kiek istorijos pri-
siziūrėjus į augančius augalėlius, kiek jie
praneša vargą, kaip veda kovą su žole, ant-
galo meza gausi ir atkiša kaipo dova-
nėlę tam, kuris su matiku ir kibirėliu pa-
gelbėjo vesti kovą priešais priešus.

Štai stovi burokai eilėse, kaip kare-
iviai raudoni, tie morkos su garbinuotais
lapais puošiasi, salotos tik skečiai, kad
kodaugiau saulutės spindulių pagauti, a-
guonos kaip nuotakos, apsilėidę su viso-
kais kasnykais, bet kiek jų čionai randa-
si tame darze šabalbonų, tumeičių ir kito-
kių, rodos su jais per dieną bešnekėtum
kaipo su gyvūnais, kurie teisybę pažįsta
ir už geresnį jų prižiūrėjimą geresnį atmi-
nimą jų mislių apstingai jie apsimoka
Daugeliui matosi, jog neužsimoka daržą
laikyti, geriau nusipirkt, bet kur gali gau-
ti geresnį augalą kaip iš savo darzo, kuris
auga iki paskutiniai minutai pareikalavi-

mo. O kiek linksmybės ir kiek doro, malonaus užsiėmimo
yra darze, tai jau sunku apsaityti, dar gražiau kaip vaikš-
čioti po girią daug gražiau kaip tėmyti į marių vilnis, ku-
rios nieko neišmeta dėl apmokėjimo, kaip kad padaro dar-
zo augalėliai.

Daržas.

Nevisada galima pritaikyti, kad visoki augalai augtų
vienam darze, nes vieni reikalauja juodžio žemės, kiti
kitokios. Arbūzai, tumeitės, šabalbonai reikalauja leng-
vos prie pieškos žemės su pakalne į pietus. Teipgi ir kiti
ankstyvi augalai reikalauja sau tokios žemės ir pozicijos.
Augalai, kurie auga pamazi ir vėlyvi kaip kopūstai, pas-
ternokai, burokai visada myli sunkesnę žemę—juodžemį ir
su pakalne į žiemius. Turint mažą daržą lengvesnės pie-
sinės žemės gerai pritaistyti vandenį dėl pavilgymo, nes
pienas greitai išdžiūsta vasaros laike, bet jeigu šaknys
gaus drėgnumo nuo apliejimo augalai nekenčia jokio skur-
do tada. Žemė ar šokia ar tokia daržovė turi būti gerai
pamėzta ir gerai apvalyta nuo laukinių žolių šaknų. Netu-
rint lengvos pieškinės žemės darze galima pieškų užvesti ir
sumaišyti su juodžemiu dėl ankstyvų daržovių. Mėšlas dar-
zoviai geriausias nuo pankščių, vištų ir avių mėšlas. Iš-
dirbimas teipgi reikalingas, geras, viena, kad per vasarą
su matiku lengviau dirbti, o teipgi ir daržovės reikalauja
liuosos žemės dėl platinimo savo šaknų.

Bulbės.

Sėkla dėl bulbių reikalinga parūpinti gera, nes jeigu
bulbių sėkla per sena ir mažinasi, tai ir mėšlas mažai gero
padarys. Renkant bulbes sėklai reikia rinkti, tai kurios
lygios, gražios iš kurių daugiausia randasi po krūmų. Jeigu
nėra gerų bulbių, reikia pasirūpinti nuo žmogaus, kuris at-
sakančiai moka augalus prižiūrėti ir nuo jo nusipirkti.

Ankstyvi cibuliai.

Akstyvus cibulius galima pasėti anksti į žemę eitulėm,
apginti nuo žolių, ir kada priaugs galima praretinti, vienok
retinant jau galima išrautus suristi į pundelius ir parduo-
ti ir tie beveik tie atneša gero, kiek tie kurie palieka į šak-
nis augti.

Pasternokai.

Reikia pasėti anksti į eitulę 15 colių nuo viena kitos,
kaip užauga išravėti ir palikti vieną
nuo kito, ant dviejų, trijų colių to-
lumo, apginti nuo žolių ir tegul auga iki rudenii. Žemei
pradėjus rengtis ant žiemos reikia iškasti

Teatras buvo. Rašo
P a v e s i n k ų V a i k a s .
 Šeštą dieną gegužio buvo
 oša drama „Kovoje už lais-
 vę“ per vietinę teatrališką
 trupę Dr. V. Kudirkos.
 Lošėjai savo roles pusėtinai
 gerai atliko ir žmonės gerai
 užsilaikė išėjus tuos, kurie
 nesupranta tų užsėmimų
 abiausia du vyrukai darė
 ematai perškadose. Vienas
 jų buvo prie ungaro už
 erną; kitas sakosi pilnas ko-
 io prikvėpimo, jog daugiau
 iekas į jį nelenda; viską
 no, viską gali, tik nieko ne-
 ro.

Po prakalbų P. Bukšnaitis
 New Yorko kalbėjo apie
 rbininkų vargus; jo kalbą
 žnas galėjo suprasti, nes
 vo tokia, kokią vartoja
 etuvoje prasti žmonės.
 s nurodė ant daugelio
 inkty, jog darbininkai ne-
 savistoviai žmonės. Jie
 eina, kur juos veda visoki
 dantai. Jis nurodė, jog
 kad gero nesulauksim,
 kol neprabus visi darbinin-
 ir nepradės apie save ir
 ie visuomenę daugiau rū-
 itis. Antgalo buvo pa-
 nuota kelios dainos dar-
 rių ir Marselietė per Brid-
 porto Teatrališką kuopelę.
 ly gale J. Vokietaitis ir J.
 gevičius perėjo parinkti
 tų ant revoliucijos, susi-
 ko \$481, kuriuos ir nu-
 tė į „Kovos“ redakciją.
 perduotų Lietuvos So-
 ldemokratam, kaip ge-
 isiem kovojantiems už lais-
 Tarpe aktų buvo parė-
 as lietuviškas senelis, ku-
 amazai pabovijo publika
 o su savo tautiškom dra-
 mo teip ir su kalba savo,
 u visiem draugam ir drau-
 už pasidarbavimą, ypa-
 ai draugui Bukšnaitiui
 o kalbą ir kitus patarna-
 us.

Pranešimas.

neku draugam ir draugėm, jog aš
 ūiu Shelton, Conn. ir važiuoju į
 us. Nežinau, kur apsiduosiu, dėl
 ū kuris turėsite reikala su manim.
 a rašite „Keleivis“ Redakcijoje.
 Su godone M. Vokietaitis.

oterim ir Merginom.

Patarimai.

KEPTAS KUMPIS.
 ūjus kumpį į puodą, už-
 vandeniu ir duok pavir-
 ai povaliai 2 ar 3 valan-
 akol oda (skūra) atsi-
 os, nuluok odą ir už-
 ant kepamos blekinės
 su puoduku vinegerio
 oduku karšto vandens,
 me turi būt įdėta šauk-
 s angliškos mustardos
 leides. Tegul pakepa
 valandų karštam pečiur-
 rtas nuo karto reikia
 tyti su skystimu tų e-
 t. Dabar reikia aplip-
 ūpi su geltonuoju cuk-
 storai ir tegul pabus,
 gražiai pageltonuos,
 gerai pageltonuos rei-
 kelti ir tegul atvėsta
 ti valgyti pirma atšali-
 Kumpis kartą teip kep-
 iem pasidabos.

SRIUBA.

laustyk vieną svarą
 os į kavalkėlius mazus
 povaliai, ilgai prieš
 apie valandą laiko
 ietus sulauzyk maka-
 ir šukės prie mėsos,
 lika minutų pirma
 sudėk pusę kėnės tu-
 ir ketvirtąjį svaro
 sulauzyto smulkiai,
 druskos, pipirų, kiek
 ir duok valgyti. Pui-
 drūtas valgis ir gera
 na.

DRUSKA.

Mazgojant puodukus, ka-
 me nėra taukų, padaryk pir-
 štus į druską mazgodama, o
 pamatysi kaip pagelbės prie
 išmazgojimo.

Plaudama burną su vande-
 niu, paink biskį ir druskos,
 kuri pagelbės sudrūntinti dan-
 tų apšadas.

Užmetant druskos ant di-
 vonų, juos šluojant, netik
 kad priduoja gražią išžiūrą,
 bet ir nuo trandžių apsergs-
 ti.

Vartojant pieną marinavo-
 tą gerai prie jo ir druskos
 biskelį vartoti, kuri padaro
 pieną šviežiu.

Kad nerūdytų prosai, rei-
 kia patrinti ant vaškuoto au-
 deklų ir ant sūdyto.

Valgant riešutus reikia
 vartoti biskelį druskos, kuri
 padeda viduriam greičiau
 perdirbti.

Druska nuima plėtnus
 nuo šidabruotų indų.

Lemono skystimas ir drus-
 ka išima plėtnus iš auksklo.

Bėgimas kraujo iš vidurių
 per burną geriausia galima
 sustabdyti imant po biskelį
 druskos.

Druska ir vanduo gerai
 nuo gerklės skaudėjimo gar-
 galiuoti.

Druskinis vanduo varto-
 jant prie prausimo kojų iš-
 ima visą pailsimą žmogaus.

Puodukas sudyto šilto van-
 dens prieš pusryčius gera gy-
 dnole nuo prietvariaus.

Kūdikį galima pagelbėti
 užpultą konvulsijų, uždėdam
 biskelį druskos ant liežuvi.

Kurių viduriai gerai nema-
 la, reikia dėti biskelį druskos
 į kavą.

Jeigu nori išvirti kiaušinių
 sumušą, biskį ant plyšio
 reikia uždėti druskos.

Druska ir vinigeris nuvalo
 varį geriausia ir išima plėt-
 mus nuo torielų.

SU UGNE.

Visada reikia apsieiti at-
 sargiai su ugne, nes jau nevie-
 na kūdikį motinos išvarė iš
 svieto, palikdamas vieną pa-
 pečių arba pas indą karšto
 vandens. Palikti vieną kū-
 dikį stuboje labai pavojinga,
 geriau vesti su savim, jeigu
 reikia kur išeiti. Kad lempa
 neužsidegtų reikia mašinuke
 lempos nors kartą ant mėne-
 sis išvirsti, kurinant aliejinį
 pečių, nepalikt, kur ora trau-
 kia ir tankiai pažūrėti, lem-
 pą nereik pripilti, kada de-
 ga, gali nusisukti tūkstanti
 kartų, bet jeigu papuls ne-
 laimė, tai gana karto. Užsi-
 degus kerosinai ar kam ki-
 tam nereikia pūsti, nė popie-
 rom mėgint užgesinti, geria-
 sia mesti kokį vilnonį drabu-
 žį, tuom greičiau užgesinsi.

Aukos.

So. Boston, Mass.

15 Balandžio t. y. per Ve-
 lykas, keletas draugų susi-
 rinko pas godotinę F. Miz-
 girdą po num. 227 W. 9th
 St. So. Bostone ir besikalbė-
 dami atsiminė apie Tėvynę
 vargstančius brolius. Kaip
 tų mūsų tėvai ir broliai vie-
 toje linksmybės dejuoja ir
 vargsta iš priežasčių, jog Tė-
 vynė yra draskoma per nedo-
 rą valdytoją—carą. Draugas
 A. Plevokas užmanė padary-
 ti auką, kaip atjautiną jų
 visų vargų, pats paaukadam-
 mas 1 dol., toliau ir kiti su-
 dėjo šep po dolerį F. Mizgir-
 das, J. Zlabiūtė, M. Vienis,
 A. Vieniūnė, J. Adomavičia,
 A. Mizgirtaičė po 50 c. da-
 vė šie: J. Satkauskas, F. Ple-
 kackis. Iš viso sudėta pini-
 gų \$8.00 ir pasiųsti per F.
 Mizgirdą rev. kas. M. Dudai.
 P r i m t a . 9 Gegužio
 priėmiam virš minėtą sumą.
 Nepaskirti Kom. T. Dudas
 kas.
 F. Bagotius sekr.

Juokai.

Parangė Em. Pe.

— Turėsime autonomiją!
 — Kodėl teip manai?
 — Mat, Japonukai ketina
 vėl pradėti karą Mandžiūri-
 joje.

K l a u s y m a s .

— Koks skyrius tarp šiau-
 do ir šieno.
 — Nežinau.
 — Ak tu, kvailli, jug kiek
 vienas gyvulus tai žino...

N a u j a s b ū d a s .

— Ar žinai, pone laikrod-
 ninke, ką aš pasakysiu?

Šį laikrodėlį, kurį pirkau
 du mėnesiu tam atgal pas-
 jus, pakabysiu ties vartų...

— Dėl ko, su kokiu tiks-
 lu!

— Kadangi jis amžinai
 stovi. Būtų iš jo geriausias
 buvęs panaktinis.

Keleivis užklausė vaiką
 vedantį aklą tėvą.

— Kaip seniai tavo tėvas
 nemato?

— Paprastai nuo 7-tos val.
 ryto lyg 9-tai vakaro.

KELEIVIS.

Broliai! Šešte ausį,
 Aš jum apsakysiu
 Apie oną Joną
 Aš papapokosiu.

Jau septyni metai,
 Kaip jų istorija trankias,
 Ir tiek pat laiko

Kaip žmonės juokias.

Tie, ką Joną
 Gerai pažįsta,

Sakytį jam niekas
 Nieko nedrįsta.

Žmogus, kaip žmogus,
 Tik širdis minkšta.

Dėlto netinka vyrui,
 Kaip višta nupešta.

Septyni jau metai
 Kaip oną pažino,

Ir apsivesti
 Jis ją pakalbino.

Ona mergutė,—
 Keturių kokių pėdų,

Jonui Onutė ji
 Buvo vis mielu.

Apie šešis metus
 Jiedu išgyveno,

Keturias dukteris jiedu
 Ir sūnų turėjo.

Bet visi numirė,
 Nė vieno neliko,

Joną ir Oną nekartą
 Patraukė prie smūtko.

Negana to vargo,
 Dar kas štai dėjos

Kaip Julius iš krajaus
 Į čia apsiškėjęs.

Pirmiausia jis ją
 Pusesere vadino,

Pakol visiškai savaip
 Jos protą pasisavino.

Tada į Chicago įjėdu
 Abu nuplėškėjo.

Joną paliko Bostone
 Kaip kokį niekadėją.

Kazys iš Žagarės
 Paskui juos nusidangino,

O vėliau Julijį jis
 Nuo vietos prašalino.

Jonas gavo laiską:
 „Atvažiuok, dūsiuke!

Chicagoje bėga
 Smetoninė upė.

Jonui tas pat ko
 Į Chicago nukabarškavo.

Bet galėjosi vėliau,
 Kaip atgal parvažiuo.

Jis gavo patienės,
 O dor ir alaus

Pakol nenupirko
 Stubos rakandus.

Antgalo gavo
 Su galu klumpės

Net oi, oi, oi!
 Bėgdamas šaukė.

Dabar Onutė Chicagoj
 Kazys Žagarės masina

O Jonas Bostone gyvena
 Ir dar mislina.

„Kaip mielos tos akytės
 Brangios Onytės,

Kurios mane, Julij
 Ir Kazį apšėronytės.”

Revoliucijonieriaus patarimas Bro- liam Amerikoje.)*

SUVALKŲ RED.

27 Kovo, 1906.

Malonūs Broliai:—

Štai kokios pas-
 mus naujienos: Miestelyje Prienuose zem-
 sargiai užmušė vieną vaiką ir du suėmė,
 kaip politikiškus prasikaltėlius. Buvo
 krata pas Krūvelį Juodaraistiję: 2 žemsar-
 giai ir 10 kazokų viską išvertė, bet jo pa-
 ties namie nerado. Jeigu būtų radę, būtų
 paėmę, nes jis apskūstas už perskaitymą
 manifesto 17 spalio pereinų metų valščiaus
 kancelarijoje ant žmonių susirinkimo. Tą
 pačią dieną paėmė P. Seniką, kuris antru
 kartą po mėnesį ir pusę išsėdėjęs. Tą
 naktį ir aš laukiau, bet dar likau nepaim-
 tas, nors kareiviai aplankė mūsų namus ir
 išgązdino nemažai motiną. Akl jau vistic
 namie man neilgai gyventi, nes esu išduo-
 tas už atsisaukimus ir įnagius apsigyveni-
 mo kartu su kitais draugais.

Kaip ve draugas K. iš S. ir K. iš J.
 ant jo meta bėdą, būk jis norėjęs vaitą per-
 rausti, jeigu tas nebūtų pasirašęs ant valš-
 čiaus protokolo, kurį darė be valdžios pa-
 liepimo, apie kurį dar tyrinėjimas nepasi-
 baigė, kaip pasibaigs gal ir man teks su
 kaltaisiais eiti.

Vieną vaiką paėmė iš Šiauliškių, už-
 tai kad šaltysini perskačius popierą ka-
 riško padėjimo, tas vaikas išklauskęs pa-
 sakė, jog su ta popiera galima pašluos-
 tyt...

Vaiką išdavė kazokam, patys lietu-
 viai apiakėliai. Vaiką išvėžė ir nežinia
 kaip jam bus.

Kazokai arba ir šėp kareiviai gana
 žvėriškai elgiasi išleisdami žmonių įvairus
 ir sukapodami drabuzius. Tiesos nėra nereik
 pradėti įsiekoti, nes jos visai Rosijoje
 nėra. Dabar žmonės neva renka atstovus
 į Dūmą, bet nežinia ką mes pelnysim iš
 tos Dūmos, žmones apmašino ne konstitu-
 cija, bet nagalkom, kulkom ir kalėjimais.

Prancūzai, kurie skolina pinigų ca-
 rui, matomai yra prisigėrę ne demokratiš-
 kos dvasios, bet dvasios despotų, dėlto jie
 ir šelpia despotą, kad palaikytų milijonus
 žmonių vergystėje Vokiečiai nesilaiky-
 dami savo konstitucionališkų įstatymų
 daug mėgina carui pagelbėti spausdama
 žmones Rosijos, kurie darbuojasi už laisvę.
 Aiškiai pradedam matyti kovą tarpe dar-
 bininko ir tų, kurie ant prakaistdarbinin-
 kų gyvena ir jau daugiau jokiem manifes-
 tam netikėjim, kurie padaryti ant popie-
 ros tik lieka.

Malonūs mano Broliai:— J. M. F.
 laiską nuo jus apturėjau, kuriame jus sa-
 kote, norite kariauti už laisvę motinos Lie-
 tuvos, matomai jūsų širdis atvira kovot,
 liet kraują ir galvą padėti. Malonus man
 jūsų laiškas ir nuomonės visų mūsų už Tė-
 vynę. Vienok mieli mano broliai nebūtų
 skriaudau tas mumi padaryti, jeigu mūsų
 gyvastis ir mūsų kraujas Tėvynę mūsų iš
 vargo išpirktų—padarytų ją liuosą. Jei-
 gu mes kalbam apie ginklo galybę, tai ap-
 mąstykim, ką mes galim padaryti. Pas-
 mus ant tūkstančio gal rasim tris, kurie
 eis kovot. Žmonės tūno labai glioje
 tamsybėje, tai tik su tamsybe ir turim pir-
 miausia vesti kovą. Kad su tamsybe vesti
 kovą, tai čionai reikalingi agitatoriai, ku-
 rie liuosai yra nuo kariumenės, kurie gale-
 ti tarpe žmonių gyventi ir lavinti juos,
 braukti nuo akių ličiną, kuri uždengė švie-
 sę. Tečiau jus mielas brolik negalite,
 jus kaip tik čia pasirodyti, jumi vietos
 nebus namie. Šviesti žmones galima daug
 skaitant žiem Vilniaus lietuviškus laikra-
 čius, kuriem valia išeiti ir jie praneša visą
 teisybę, tik neagituoja prie ginklo. Soci-
 jalistiški laikraščiai, kuriuose telpa tik a-
 gitacija prie ginklo jau sunku užlaikyti,
 nes netik valdžia kimba, bet patis tieskur-
 diai mūsų broliai apskundžia ir kankynės.

Pas mus reikia žmonių mokytų, kurie
 netik paleistų gerkle ir rėktų, bet kad
 vartotų protą ir mokėtų įgimdyti tikrą su-
 pratimą žmonėms iš pašaknių; zinoma, jog
 paviršutinis riksmas yra tik trumpai sie-
 kiantys ir greitai užmirštas, bet sumanus
 įkalbėjimas, įgimdamas idėjos žmogui, tai
 yra svarbus, pas mus dėlto ir reikia tokių
 vyrų, kurie gyventų kaimuose, miesteliuo-
 se ir kaip aniuolai šviestų žmones ir ro-
 dytų jiems kelią. Jei žmonės supras kovą,
 bus laimėta greitai. Dabar kad jūs supra-
 stute, kame stovi reikalai, tai tėmykite
 kiek mes turime skaitytojų apie mus, rei-
 kia nusimint, jog mūsų valščiuje tik 3 žmo-
 nės ima „Vilniaus Žinias“: kunigas Rutki-
 ūių Gustaitis ir J. ...ščio K., tai dabar jau
 ketvirtas užpirtas per launinką Laukau-
 tį. Vieną, kitą pakalbinus, kad užsirašy-
 tų, atako, jog nėra kada skaityti arba tai
 pinigų nėra ir t. t.

*) Vardai ir pravardės šios gromatos yra pakavota, dėl-
 to kad nežinia kaip ilgai teks tas skurdas Lietuvoje,
 dėlto pravardes kovojančių reikia slepti, kad priešo
 snipam nebūtų tų žmonių, kurie dar palaiko mūsų
 vilį nuo pražūtels.

Tai gi matote, mieli broliai, jog mūsų
 parėjimas būtų persekiotas nuo pirmos
 dienos, propaganda būtų sunku varyti,
 nes ir tie, kurie aplinkėje buvo agitatoriai
 turėjo ant nekuro laiko prasišalinti, kitus
 mūsų išgamos arba tamsūnėliai išdavė.
 Pareit ir mirti už išgamas, kurie tave ca-
 rui parduot gatavi žmogus neatsieki tikros
 mirties už laisvę ir už Tėvynę. Reikia
 žmones lavinti, kada jie supras ir patys
 įsiekos, tada ir tik tada kožno mūsų mirtis
 būtų šventa. Dabar reikalai stovi teip:
 kurie sėdi kalėjimuose, kencia vargą, ku-
 rie nesuimti turi slapstyti ir dar nors va-
 ro agitaciją, vienok jau su didesniu pri-
 spaudimu, ypatingai kad naujas vėjas pu-
 čia nuo žmonių. Daugelyje vietų kunigai
 jiems gražiai įkalė tą nuomonę, būk socija-
 listai ne su savo galybe daro tą viską
 prieš carą, bet su galybe velnio. Tai gi ky-
 la reakcija prieš agitatorius ir kartu pa-
 reina kovoti mentališka karė. Dr. Brun-
 da iš Prienų prasišalino ir nesugrįžo,
 Kruščaukas teipgi pabėgo. Kurios pa-
 emė, be gailėsio sumusė, tiek jumi galiu
 pranešti apie jūsų norus pargrįžti ir ka-
 riauti. Dirbti dėl žmonių gerovės ir ap-
 švietimo, jūs galite daryti ir Amerike, ju-
 g tų aršiau ryja žmones tamsybė, pas mus
 ryja juos, kad caras spaudžia ir sunkia jų
 sultis, o Amerikoje jie patys save kankina
 kaip galėdami. Jeigu jūs jaunystę savo
 pašvėstute juos vienyti ir dirbti dėl jų ap-
 švietimo, nuveiksite darbą, kurį ir mes
 čia būdami atjausim.

Vasario 5 nuvaziavau į turgų į P. ir
 tuoju apspito mane žemsargiai, bet nieko
 neradę, paleido, nesuprantu, kaip jie norė-
 tų žmones įkasti, tai man tik įdomu, kad
 aš esu teip ilgai liuosas po jungu.

Pilna Pavasario Linksmy- bė.

Kad pilnai atjausti pavasario linksmy-
 bę, niekad negali, gyvendamas užsigrūdus-
 iam mieste, kame netik darzo negalima
 užlaikyti, bet ir kūdikį nėra kur išleisti.
 Laimingi žmonės, kurie gyvena ant ūkių
 ir tie, kurie gyvena mazuose miesteliuose.
 Kaip man teko apsilankyti Broctone šio-
 mis dienomis, ypatingai puolė į akį dalis
 miesto Montello, kame išdalis ir lietuvių
 tirstai apgyventa. Kad atjausti pavasa-
 rio linksmybė, reikia bovičis su gamtos do-
 vanomis, kastyti žemę, sodyti augalus ir
 naudotis jų sveikumu, grazumu ir maistin-
 gumu. Nors mes lietuviai paeinam iš to-
 kios šalies, kurioje tik žemės augalais gy-
 venimą darėm, bet kaip greit mes pamirš-
 tam čionai atėję ir pamatę visą surėdymą
 kitoki, nors čionai yra fabrikai, geležinke-
 liai, tiltai ir mūrai, vienok ir čia žmonės
 minta tik augalais iš žemės. Miesto žmo-
 nės gėrisi paveikslais ant popieros iš gra-
 žių ūkių su gyvuliais ir augalais, rodos
 viską duotų kitas, kad galėtų permainingi
 savo gyvenimą, išeiti į orą ir tų su pauk-
 šteliais gyventi, vienok miesto papratimai
 greitai išvaiko tą mislį ir vėl žmonės tū-
 no, vargsta išbalę, jauni pasenę. Tie, ku-
 rie ramiai gyvena mazuose miesteliuose
 arba ant ūkių, teipgi rodos neiškenčia,
 jiems norisi eiti, kur šumas, triukšmas da-
 rosi į didelius miestus.

Man matosi, kad daug laimingesni tie,
 kurie gyvena mazuose miesteliuose arba
 ant ūkės, kur oras sveikas, tyras, malonus,
 kur medžiai, žolės ir kvietos rodos siūlo
 savo grozybę. Kad tą sveiką gyvenimą
 pamyli, tai koznas turi prie to pasitobu-
 lioti, turi pamatyti ir pasiskaityti apie gy-
 venimą ir miesto ir kaimo, tada tiktai su-
 manys ramiai apsigyventi tarpe medžių,
 žolių ir kvietų. Kad išpazinti pavasario
 linksmybė, reikia naudotis iš žemės malo-
 lonumo ir saulutės, kurios viena siūsdama
 drėgnumą, kita šilumą padaro augimą mų-
 sų maisto. Įdėk sėklą į žemę, žiūrėk tuo-
 jau atsiranda pora lapelių, tai yra grazes-
 nis šposas nekaip perdūrimas skrybėlės su
 pirštu. Lapelis po lapeliui tuoju pasiro-
 do žiedai, kiek grozybės, kiek istorijos pri-
 sižiūrėjus į augančius augalelius, kiek jie
 praneša vargo, kaip veda kovą su žolem,
 antgalo mezga vaisių ir atkiša kaip dova-
 nėlę tam, kuris su matiku ir kibireliu pa-
 gelbėjo vesti kovą priešai priešus.

Štai stovi burokai eilėse, kaip karei-
 viai raudoni, tie morkos su garbiniuotais
 lapais puošiasi, salotos tik skečiasi, kad
 kodaugiau saulutės spindulių pagauti, a-
 guonos kaip nuotakos, apsilėidę su viso-
 kiais kasnykais, bet kiek jų čionai randa-
 si tame darze šabalbonų, tumeičių ir kito-
 kių, rodos su jais per dieną bešnekėtum
 kaip su gyvūnais, kurie teisybę pažįsta
 ir už geresnį jų prižiūrėjimą geresnį atmi-
 nimą jų mislių apstingai jie apsimoka.
 Daugeliui matosi, jog neužsimoka daržą
 laikyti, geriau nusipirkt, bet kur gali gau-
 ti geresnį augalą kaip iš savo darzo, kuris
 auga iki paskutiniai minutai pareikalavi.

mo. O kiek linksmybės ir kiek doro, malonaus užsėmimo
 yra darze, tai jau sunku apsaityti, dar gražiau kaip vaikš-
 čioti po girią daug gražiau kaip tēmyti į marių vilnis, ku-
 rios nieko neišmeta dėl apmokėjimo, kaip kad padaro dar-
 zo augalėliai.

Daržas.

Nevisada galima pritaikyti, kad visoki augalai augtų
 vienam darze, nes vieni reikalauja juodžemio žemės, kiti
 kitokios. Arbūzai, tumeitės, šabalbonai reikalauja leng-
 vos prie pėsčios žemės su pakalne į pietus. Teipgi ir kiti
 ankstyvi augalai reikalauja sau tokios žemės ir pozicijos.
 Augalai, kurie auga pamazi ir vėlyvi kaip kopūstai, pas-
 ternokai, burokai visada myli sunkesnę žemę—juodžemį ir
 su pakalne į žiemius. Turint mažą daržą lengvesnės pės-
 kinės žemės gerai pritaisyti vandenį dėl pavilgymo, nes
 pėska greitai išdžiūsta vasaros laike, bet jeigu šaknys
 gaus drėgnumo nuo apliejimo augalai nekenčia jokio skur-
 do tada. Žemė ar šiokia ar tokia daržovėm turi būti gerai
 pamėzata ir gerai apvalyta nuo laukinių žolių šaknų. Netu-
 rint lengvos pėsčinės žemės darze galima pėsčių užvesti ir
 sumaišyti su juodžemiu dėl ankstyvų daržovių. Mėšlas dar-
 zoviai geriausias nuo paukščių, vištų ir avių mėšlas. Iš-
 dirbimas teipgi reikalingas, geras

